



TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON - HOUSTON

Đức Tổng Giám Mục: Joe S. Vásquez
Đức Giám Mục Phụ Tá: Italo Dell'Oro, CRS

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thụ
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Đình Đức Hiệp

GX. Đức Mẹ Lộ Đức - (346) 280-0791

Phó CT Nội Vụ: Ô. Giuse Ngô Quang Tuấn

GX Đức Mẹ La Vang - (713) 897-9222

Phó CT Ngoại Vụ: Ô. Giuse Ng. Thanh. Xuân

GX Các Thánh Tử Đạo Việt Nam

(832) 260-5016

Tổng Thư Ký: Ô. Phêrô Nguyễn Phương Kevin

GX Đức Kitô Ngôi Lời NT - (832) 451-0591

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Gioan Trần Đình Khả

Lm. Giuse Phan Đình Lộc

Pt. Giuse Nguyễn Phẩm

Pt. Giuse Lê Văn Rõ

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075

713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am; 2:00 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thụ

Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Pt. Vincentê Đoàn Hồng Phúc

Pt. Giuse Maria Phạm Harry Hưng

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099

281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC ME LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Đình Văn Nghi, OP.

Lm. Giuse Trần Trung Liêm, OP

Lm. Đaminh Nguyễn Trình Quang, OP.

Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086

281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC ME LỘ ĐỨC

Thứ Bảy: 6:00 pm (Bilingual)

CN: 7:00am; 9:00am; 11:00am;

4:00pm (English); 6:00pm

Lm. Gioan Baotixita Nguyễn Minh Đức, OP.

Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.

Lm. Vincentê Nguyễn Hoàng, OP.

Pt. Gioan B. Đào Đình Ân

Pt. Vincent Nguyễn Tri Lý

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040

713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

Giáo Xứ Chánh Tòa Thánh Tâm

CN: 9:00 am

Lm. Trần Sơn Steven

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002

713-659-1561 ext. 134

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

ĐỪNG LẠC

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, Texas 77099 - Phone: 281-495-8133
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật IV Phục Sinh - Năm A, Ngày 26-04-2026

* Cv 2: 14a, 36-41; * 1Pr 2: 20b-25; * Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan 10: 1-10

SUY NIỆM LỜI CHÚA

CHÚA DẪN ĐƯA CON

Sau khi long trọng mừng lễ Phục Sinh, Phụng Vụ mời gọi chúng ta chiêm ngưỡng Chúa Giêsu ở một khía cạnh khác: **Người là Mục tử nhân lành.** “Người mục tử” là hình ảnh chính Chúa Giêsu đã dùng để diễn tả sứ mạng của Người, là sứ mạng Thiên Sai. Hình ảnh này không phải là điều gì mới lạ, vì các Ngôn Sứ trong Cựu Ước đã diễn tả Thiên Chúa như một mục tử. Chúng ta có thể đọc thấy trong giáo huấn của Ngôn Sứ Giêrêmia và Egiêkien. Như người mục tử chăm sóc đàn chiên thế nào, Thiên Chúa luôn sẵn sàng chăm sóc dân riêng Ngài đã chọn như vậy. Ngài biết những nhu cầu của đàn chiên. Ngài còn biết tên của từng con cũng như tính nết của chúng. Những điều này cho thấy tình yêu thương của Thiên Chúa đối với con người. Suốt bề dày lịch sử Cựu Ước, Ngài luôn che chở, hướng dẫn và bao dung nhân tử đối với dân riêng Ngài đã chọn, mặc dù nhiều lần dân làm lỗi bội phản.

Trong xã hội du mục của người Do Thái thời xưa, hình ảnh người mục tử và đàn chiên rất gần gũi đối với cuộc sống hằng ngày. Đi đâu ta cũng có thể gặp thấy đồng cỏ xanh, đàn chiên thư thái ăn cỏ bên dòng suối mát lạnh dưới sự chăm sóc của các mục tử. Khi dùng hình ảnh người Mục tử, Chúa Giêsu tiếp nối giáo huấn của Cựu Ước. Tuy vậy, hình ảnh người mục tử nơi Chúa Giêsu mang nhiều nét mới mẻ. Đây là người mục tử dám hy sinh mạng sống vì đàn chiên. Người chấp nhận chết cho chiên được sống. Người không chỉ chăn dắt đàn chiên mà còn ban cho đàn chiên sự sống. Tôi đến để cho chiên được sống, và sống dồi dào. Qua cái chết trên Thập Giá, Chúa Giêsu hiến mạng sống mình cho đàn chiên và thông ban cho đàn chiên sự sống thiêng liêng.

Khi quả quyết: **Tôi là cửa.** Đức Giêsu muốn nhấn mạnh, Người là mẫu mực cho chúng ta. Các tác giả Phúc Âm đã phác họa chân dung của Chúa Giêsu trong các tác phẩm của mình. Tất cả đều muốn khẳng định: Chúa Giêsu là dung mạo phản ánh lòng thương xót của Chúa Cha, qua sự khiêm nhường, dân thân phục vụ con người. Mỗi tín hữu, tức là mỗi con chiên trong đàn chiên của Chúa phải nhìn lên Đức Giêsu là vị Mục Tử của mình để noi gương Người trong đời sống. Như thế là chúng ta bước qua cửa có tên là Giêsu, để được quy tụ và được giáo huấn, với mục đích sẽ trở nên hoàn thiện từng bước ngay khi còn sống trên trần gian. Ai qua cánh cửa có tên là Giêsu, sẽ tìm được nơi nương ẩn và được cứu rỗi.

Hình ảnh người Mục tử gắn liền với Cộng Đoàn Đức Tin, tức là Giáo Hội. Trong bài giảng đầu tiên vào ngày lễ Ngũ Tuần, Thánh Phêrô khẳng định Chúa Giêsu là Đấng Kitô và là Chúa. Người đã chịu đóng đinh trên Thập Giá. Người giống như mục tử, vì sự bình an và sự sống của đàn chiên, đã hy sinh mạng sống mình. Bài giảng hùng hồn đã khiến cử tọa khóc lóc đau đớn trong lòng, và đã có thêm ba ngàn người xin gia nhập Đạo Chúa trong ngày hôm ấy (Bài đọc I). **“Anh em hãy tránh xa thế hệ gian tà này để được cứu độ”.** Tránh xa gian tà, tức là từ bỏ lối sống không phù hợp với danh hiệu Kitô hữu như: bạo lực, dâm ô, giận hờn, ghen ghét, chia rẽ suy đồi luân thường đạo lý. Những tệ nạn này cản trở chúng ta đến với Chúa và làm chúng ta trượt dốc xuống vực thẳm của tội lỗi.

Hình ảnh người Mục Tử nhân lành nhắc nhở chúng ta: nhờ Bí Tích Thánh Tẩy,



CÔNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
3617 Milam St. - Houston, TX 77002
713-518-2319

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place - Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Giuse Phêrô Nguyễn Ngọc Linh
Pt. Son (Sean) Nguyễn
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

Giáo xứ Mỹ

có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Úy: Lm. Trần Sơn Steven
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiên
Bà Nguyễn Thi Anna (GX/Đ. Kitô NLNT)
713-517-1621

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Nguyễn J. Phong
Ông Nguyễn Thanh Xuân
832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Nguyễn Quang Hưng (GX Ngôi Lời)
713-894-7411

ĐAO BINH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Giám Curia:
Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:

.....
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN ĐỘNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hướng:
Lm. Đa Minh Nguyễn Trinh Quang, OP
Anna Trương Nguyễn Yến
832-616-1355

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Úy: Lm. Gioakim Nguyễn Duy Lộc, C.S.s.R
832-867-5741

Văn Phòng Ôn Gọi Linh Mục và Tu Sĩ
713-652-8239

Đại Chung Viện St. Mary
713-686-4345

người tín hữu được tháp nhập vào đàn chiên của Chúa tức là Giáo Hội. Chúa Giêsu là Đầu của Giáo Hội. Giáo Hội là thân thể huyền nhiệm của Chúa Giêsu. Mỗi chúng ta là chi thể trong thân thể ấy. Cũng như nơi thân xác con người, chỉ khi nào mọi chi thể liên kết gắn bó chặt chẽ với đầu, thì thân thể ấy mới khỏe mạnh. Mỗi tín hữu cũng phải liên kết với Đức Giêsu là Đầu của Giáo Hội. Hiệp thông gắn bó với Đầu, chúng ta cũng phải hiệp thông gắn bó với anh chị em mình, để làm thành một cộng đoàn Giáo Hội vững chắc, không ngừng tiến triển và diễn tả sự thánh thiện trong đời sống hằng ngày.

Những ai đã lãnh nhận Bí Tích Thanh Tẩy mà không hiệp thông với Giáo Hội, được so sánh như con chiên lạc. Thánh Phêrô lưu ý chúng ta như vậy. Ngài viết: **“Quả thật, trước kia anh em chẳng khác nào những con chiên lạc, nhưng nay đã quay về với vị Mục Tử, Đấng chăm sóc linh hồn anh em”** (Bài đọc II). Tin tưởng cậy trông nơi Đấng Phục Sinh, đó là điều kiện cần thiết để chúng ta hiệp thông với vị Mục Tử và hiệp thông với anh chị em mình, tức là cộng đoàn Giáo Hội.

Giáo Hội không giống như một tổ chức trần thế. Giáo Hội cũng không phải do con người lập nên. Chính Chúa Giêsu là Đấng sáng lập Giáo Hội. Chính Chúa Phục Sinh đã trao cho Thánh Phêrô và những người kế vị nhiệm vụ lãnh đạo, và thay Người săn sóc, quy tụ đàn chiên. Những đế chế hay những quốc gia trần thế, dù có hùng mạnh đến đâu chẳng nữa, chỉ vang bóng một thời rồi đến lúc phải cáo chung. Giáo Hội của Chúa trường tồn qua mọi thời, thâm nhập và góp phần làm thăng hoa các nền văn hóa và các truyền thống nơi các quốc gia. Sở dĩ Giáo Hội trường tồn, vì có Đức Giêsu Phục Sinh luôn hiện diện và hướng dẫn, như người mục tử chăn dắt đàn chiên.

Sự hiện diện và dẫn dắt của vị Mục Tử được diễn tả trong Thánh Vịnh quen thuộc. **“Chúa là Mục Tử”**. Lời Thánh Vịnh đem lại cho chúng ta sự bình an: **Dù qua lũng âm u, con sợ gì nguy khốn, vì có Chúa ở cùng. Con trượng Ngài bảo vệ, con vững dạ an tâm.** Nhờ sự dẫn dắt của vị Mục Tử Giêsu, chúng ta tìm được cảm giác thư thái an bình, như con thơ nằm trong lòng mẹ: **Lòng nhân hậu và tình thương Chúa, ấp ủ tôi suốt cả cuộc đời, và tôi được ở đền Người, những ngày tháng, những năm dài triền miên.** Còn hình ảnh nào đẹp đẽ hơn để diễn tả tình yêu thương của Chúa dành cho những ai tin tưởng và phó thác nơi Người? Thánh Vịnh 23 này thường được hát trong Thánh Lễ an táng và cầu hôn. Lời ca sâu lắng, tha thiết và gọi hình, giúp cộng đoàn phụng vụ thêm lòng sốt sắng, giúp thân nhân gia đình người quá cố được ơn an ủi và niềm hy vọng. Thực ra, Thánh Vịnh này không chỉ diễn tả việc Chúa dẫn đưa một người đã qua đời về vương quốc vĩnh cửu, mà còn diễn tả sự quan phòng yêu thương của Chúa đối với con người trong suốt cuộc đời. Ngài luôn chăm sóc chúng ta, ân cần chu đáo như mục tử đối với đàn chiên.

Chúa nhật IV Phục Sinh cũng được gọi là Chúa chiên lành. Đây là dịp để chúng ta bày tỏ tình hiệp thông với Đức Thánh Cha Lêô, vị Mục Tử tội cao của Giáo Hội Công Giáo và là người kế vị Thánh Phêrô Tông Đồ. Chúng ta cầu nguyện cho Ngài và cho các vị chủ chăn trên toàn thế giới, được ơn can đảm, khôn ngoan để có thể dẫn đưa Dân Chúa đến đồng cỏ xanh tươi và đến suối mát trong lành, tức là hưởng trọn vẹn tình yêu ngọt ngào của Chúa, là phần thưởng cho những ai tin cậy yêu mến Người. Xin Chúa ban cho Giáo Hội hoàn vũ và các Giáo Hội địa phương luôn vững mạnh trước phong ba bão táp trần gian. —→



Ban Điều Hành Bản Tin Dững Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mầu 713-231-6242 - mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính 713-269-0554 - chinhandhuong@gmail.com
Ch. Hiền Lê 281-495-8133 - dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dững Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston lần sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung 281-467-5223 - Traneight1117@sbcglobal.net
A. Đỗ Minh Tân 281-736-7970 - tanm1000@gmail.com

MUC VỤ GIỚI TRẺ

Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH

Lm. GioaKim Nguyễn Duy Lộc
832-867-5741

ỦY BAN PHỤNG VỤ

Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
832-425-5116

ỦY BAN THÁNH NHẠC

Lm. Giuse Phan Đình Lộc
(281) 414-8334

ỦY BAN GIÁO LÝ

Lm. Đình Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN BÁC ÁI

XÃ HỘI - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ

3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH

5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

DÒNG NỮ ĐA MINH Gò Vấp

14639 Bellaire Blvd.
Houston, Texas 77083
346-592-7504

TU VIỆN THÁNH ĐA MINH

12505 Ann Louise Rd.
Houston, TX 77086

(huytrinh <domhuy616@yahoo.com>)

DÒNG NỮ LA SAN

14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẾN THÁNH GIÁ

8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
346-571-5116

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN

4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN

20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

TU HỘI GIA ĐÌNH

ME MARIA THẨM VIẾNG

11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

Website

Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật

nth@nguoinhuvu.org

713-870-8955

“Dù qua lũng âm u, con sợ gì nguy khốn”. Thế giới hôm nay đang hoảng loạn trước đại dịch , giống như đang qua bờ vực thẳm. Hơn ba triệu người đã lây nhiễm. Mấy trăm ngàn người đã chết vì dịch bệnh. Lòng trông cậy Chúa sẽ giúp chúng ta tìm được sự an bình giữa cơn đại nạn, đồng thời tin tưởng Chúa sẽ cứu vớt nhân loại.

“Hỡi bạn là Kitô hữu, hãy luôn tự hào vì danh xưng ấy” (Thánh Lêô cả Giáo Hoàng). Mỗi chúng ta hãy cảm thấy vinh dự và vui mừng vì được mang danh Chúa Giêsu, đồng thời hãy góp phần mình làm cho đàn chiên Giáo Hội luôn vững mạnh, tỏa sáng giữa lòng đời. Giữa một cuộc sống còn nhiều góc khuất do tội lỗi và hận thù gây nên, hãy làm cho Giáo Hội thực sự là Ánh Sáng Muôn Dân, rạng soi thế giới.

Nguyện xin Chúa Giêsu Kitô, vị Mục Tử nhân lành, dẫn đưa nhân loại ra khỏi vực thẳm của tội lỗi và của dịch bệnh đang đe dọa thế giới. Xin Người cho chúng ta được an bình. Amen.

ĐTGM. Giuse Vũ Văn Thiên



CỬA CHUÔNG CHIÊN

Cửa có hai công dụng. Để đóng vào và để mở ra. Có những cánh cửa như cửa tù ngục để giam kín phạm nhân. Có những cánh cửa giam hãm, bùng bít con người không cho thông giao với thế giới bên ngoài. Có những cánh cửa lò sát sinh nhốt thú vật để giết chết. Đó là những cánh cửa đóng kín chết chóc, hủy hoại. Có những cánh cửa mở ra đón gió mát, đón khí trong lành, đón ánh sáng mặt trời tươi vui. Có những cánh cửa mở ra những chân trời xa tắp, khơi lên trong

tâm hồn mơ ước cao xa. Có những cánh cửa mở ra đón nhận anh em trong tình huynh đệ thân mến. Đó là những cánh cửa mở ra sự sống.

Hôm nay, Chúa Kitô nói: “Ta là cửa chuông chiên”, Người đã tự nhận mình là cánh cửa. Chúa Giêsu là cánh cửa không phải để đóng kín giam hãm đàn chiên. Nhưng là cánh cửa mở ra.

Chúa Giêsu là cánh cửa mở ra những chân trời vô tận.

Thỉnh thoảng ta nghe có dư luận xôn xao về ngày tận thế. Tất nhiên đó là một tin đồn thất thiệt, nhằm nhí, đơm mầu sắc mê tín dị đoan. Nhưng tin đồn đó cũng nói lên một sự thực là: Thế giới mà chúng ta đang sống là một thế giới hạn hẹp, sinh mạng con người là bèo bọt, kiếp sống con người là mong manh. Thật đáng buồn nếu con người chỉ có thể, bị kết án chung thân vào một thân xác mau tan rã, bị giam hãm trong một thế giới vật chất mau tàn tạ.

Chúa Giêsu Phục Sinh đã phá vỡ vòng vây giam hãm đó. Khi tảng đá lấp cửa mộ lăn ra, Chúa Giêsu đã mở ra cho nhân loại một cánh cửa. Cánh cửa đó dẫn vào một không gian vô tận. Từ nay con người không còn bị kết án chung thân vào thân xác mau tan rã nữa, vì Chúa Giêsu Phục Sinh đã mặc lấy thân xác vinh hiển không bao giờ chết. Từ nay con người không còn bị giam hãm trong thế giới vật chất mau tàn tạ nữa, vì Chúa Giêsu Phục Sinh đã mở lối ra thế giới thần linh, trong đó con người sống trong tự do, không còn bị ràng buộc trong không gian. Đó là một thế giới mới, thế giới vĩnh hằng, không bao giờ tàn tạ, thế giới vô biên chẳng có giới hạn.

Khi mở cánh cửa vào thế giới thần linh, Chúa Giêsu đã đẩy lùi ranh giới của thế giới vật chất đến vô hạn. Khi mở cánh cửa vào thế giới thần linh, Chúa Giêsu đã chấp cánh cho ước mơ của con người. Ước mơ ấy chẳng còn hạn hẹp trong những hạn chế của vòng vây thế giới, nhưng bay lên ngang tầm trăng sao để mơ những giấc mơ thần thánh. Khi mở cửa vào thế giới thần linh, Chúa Giêsu đã giải phóng con người khỏi cánh ngọ nô lệ vật chất hư hèn, nâng con người lên cuộc sống tự do của con Thiên Chúa.

Chúa Giêsu là cánh cửa mở ra suối nguồn sự sống.

Thật là vô lý nếu con người sống chỉ để chết. Thật là vô lý nếu chết là hết. Nếu định mệnh con người là như thế, thì không sống còn hơn. Mỗi khi vào bệnh viện, ta không khỏi suy nghĩ khi nhìn những bệnh nhân rên xiết, quần quai đau đớn hoặc thấy những tâm thân gầy còm, những khuôn mặt hốc hác. Đó là cái chết đang sống hay là một sự sống đang chết? Đời sống như thế còn có ý nghĩa gì không?

Chúa Giêsu đã bước vào thế giới kẻ chết để chiến đấu chống lại thần chết. Người đã chiến thắng. Và khi Người mở cửa mộ bước ra, Người đã mở cánh cửa dẫn vào một cuộc sống mới. Cuộc sống mới là một cuộc sống trọn vẹn bởi vì không còn bóng dáng Thần chết. Cuộc sống mới là một cuộc sống

Đọc tiếp trang 14



ĐTC Lêô:

Tôi đến Phi Châu để khích lệ tín hữu Công Giáo, không để tranh luận với ông Trump

Trên chuyến bay tới Luanda, Angola, chặng thứ ba trong Tông Du của mình, Đức Thánh Cha Lêô XIV chào các nhà báo đã tháp tùng Ngài trong những ngày qua và cảm ơn Camerun vì sự đón tiếp đặc biệt. Ngài cũng làm rõ rằng các bài phát biểu của mình đã được chuẩn bị từ nhiều tuần trước. “Không nên hiểu chúng như thể tôi đang cố gắng tranh luận lại với Tổng Thống, điều đó hoàn toàn không phải là mối quan tâm của tôi”, Ngài nói.

Bởi Salvatore Cernuzio – Trên chuyến bay Yaoundé/Luanda.

Đức Thánh Cha Lêô XIV đã đưa ra đánh giá tích cực về hạ ngày vừa qua tại Camerun, một quốc gia “đại diện cho trái tim của Phi Châu theo nhiều cách khác nhau, vừa nói tiếng Anh, vừa nói tiếng Pháp, và có khoảng 250 ngôn ngữ địa phương”.

Trên chuyến bay tới Angola, chặng thứ ba trong hành trình Tông Du xuyên Phi Châu, Đức Thánh Cha đã chào các nhà báo đi cùng Ngài chỉ vài phút sau khi máy bay cất cánh, nhằm cảm ơn công việc của họ, đồng thời làm rõ một số vấn đề liên quan đến cách những lời của Ngài trong những ngày qua đã được diễn giải.

Một cách tường thuật thiếu chính xác.

“Đã có một cách tường thuật không hoàn toàn chính xác, do bối cảnh chính trị được tạo ra khi vào ngày đầu tiên của chuyến đi, Tổng Thống Hoa Kỳ đã đưa ra một số tuyên bố về tôi”, Đức Thánh Cha nói.

Ngài nhắc đến những cáo buộc mà Tổng Thống Hoa Kỳ Donald Trump đã nhắm vào Ngài vào đầu tuần, và Đức Giáo Hoàng đã đáp lại ngay trong chuyến bay khởi hành từ Roma.

Nhưng trong khi Tổng Thống Hoa Kỳ – và cả Phó Tổng Thống JD Vance – tiếp tục đưa ra những bình luận chỉ trích Đức Thánh Cha trong những ngày tiếp theo, thì đối với Đức Thánh Cha, vấn đề này đã được khép lại ngay từ ngày đầu tiên. Vì thế, Ngài đã đưa ra nhận định của Ngài với các nhà báo.

“Phần lớn những gì đã được viết kể từ đó chỉ là những bình luận về các bình luận, cố gắng diễn giải những gì đã được nói”, Đức Thánh Cha Lêô XIV nhấn mạnh.

Một ví dụ là bài diễn văn quan trọng được trình bày trong buổi Cầu Nguyện cho Hòa Bình ngày 16/4. Đức Thánh Cha giải thích rằng bài diễn văn đó “đã được chuẩn bị từ hai tuần

trước, rất lâu trước khi người kia đưa ra bất kỳ bình luận nào về tôi và về Sự Điệp hòa bình mà tôi đang cố gắng. Thế nhưng, nó lại bị nhìn nhận như thể tôi đang cố gắng tranh luận lại với Tổng Thống, điều đó hoàn toàn không phải là mối quan tâm của tôi”.

Xây dựng hòa bình và đối thoại liên tôn.

Cũng như trong hành trình khởi hành, Đức Thánh Cha Lêô tái khẳng định sứ mạng của mình: “Trước hết, tôi đến Phi Châu với tư cách là mục tử, là người đứng đầu Giáo Hội Công Giáo, để hiện diện, cử hành, khích lệ và đồng hành với tất cả các tín hữu Công Giáo trên khắp Phi Châu”.

Chuyến thăm cũng mang những chiều kích khác, và Đức Thánh Cha nhắc đến “cuộc gặp gỡ rất tốt đẹp” với một nhóm các imam tại Tòa Sứ thần Tòa Thánh ở Yaoundé. Ngài nhấn mạnh sự cần thiết phải “tiếp tục cố gắng – như chúng ta đã làm ở những nơi khác và như Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã thực hiện trong triều đại của mình – đối thoại, thúc đẩy tình huynh đệ, sự hiểu biết, sự đón nhận, và xây dựng hòa bình với mọi người thuộc mọi tôn giáo”.

Đức Thánh Cha cũng bày tỏ sự hài lòng với cuộc gặp hôm qua tại Đại Học Công Giáo Trung Phi, nơi Ngài đã làm phép một “tượng đài tuyệt đẹp” có hình bản đồ Phi Châu với Thánh Augustinô ở trung tâm. Tác phẩm này, theo Ngài, “diễn tả một phần căn tính của Giáo Hội”.

Loan báo Tin Mừng.

Trong lời chào, Đức Thánh Cha cũng đề cập đến vấn đề cấp bách về “sự phân phối của cải không đồng đều” trên khắp lục địa Phi Châu. Đặc biệt, Ngài lưu ý, Camerun là một quốc gia giàu tiềm năng.

Giờ đây là Angola, một hành trình tiếp tục: “Chúng ta tiếp tục loan báo Sứ Điệp Tin Mừng”, Đức Thánh Cha nói, đồng thời nhấn mạnh vẻ đẹp

của việc là Kitô hữu, “ý nghĩa của việc theo Đức Kitô, cố gắng tình huynh đệ, tin tưởng nơi Chúa, đồng thời tìm kiếm những con đường để thúc đẩy công bằng trong thế giới của chúng ta, cố gắng hòa bình trong thế giới của chúng ta”.

Một lời cảm ơn gửi tới Camerun.

Qua nhà báo người Camerun duy nhất có mặt trên chuyến bay của Đức Thánh Cha, Charles Ebune của Đài Phát Thanh Truyền Hình Camerun (CRTV), Đức Thánh Cha Lêô XIV đã bày tỏ lòng biết ơn tới toàn thể người dân Camerun: “vì sự đón tiếp tuyệt vời, lòng nhiệt thành lớn lao, niềm vui của người dân. Thật sự rất tuyệt vời. Kinh nghiệm về cộng đoàn đức tin, những người đã thực sự khám phá, trong sự nhiệt thành chung... thật tuyệt vời biết bao khi được trải nghiệm ý nghĩa của việc trở thành người môn đệ của Đức Giêsu Kitô và cùng nhau cử hành đức tin của chúng ta”. Đức Thánh Cha cho biết Ngài “rất hạnh phúc” vì “đã có được trải nghiệm này”.

“Hẹn gặp lại tại Angola”.

Sau cùng, một lời cảm ơn khác gửi tới khoảng 70 nhà báo có mặt trên chuyến bay:

“Tôi rất vui được chào tất cả anh chị em và cảm ơn công việc anh chị em đang thực hiện. Tôi hy vọng Chúa sẽ tiếp tục chúc lành cho tất cả chúng ta trong chuyến đi này”. Đức Thánh Cha kết thúc với lời: “Hẹn gặp lại tại Angola!”.

(Vatican News)



Ngày 19/04/2026, ngày thứ 2 tại Angola



CÁI NHÌN CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT TIỂU LUẬN VỀ LÒNG THƯƠNG XÓT CỦA THIÊN CHÚA VÀ CỦA CON NGƯỜI

WGPDŁ (01/01/2026) – “Cái nhìn của Lòng Thương Xót - Tiểu luận về Lòng Thương Xót của Thiên Chúa và của con người” là tác phẩm của Đức Hồng Y Raniero Cantalamessa, Giảng Thuyết Viên phủ Giáo Hoàng. Bản dịch Việt Ngữ do **Linh mục Micae Trần Đình Quảng** thực hiện.

Đức Hồng Y Raniero Cantalamessa

(Tiếp theo BTDL/CN3PS)

9. “TRÊN TRỜI AI NẤY SẼ VUI MỪNG VÌ MỘT NGƯỜI TỘI LỖI ẪN NẪN SÁM HỐI”.

Những dụ ngôn về Lòng Thương Xót.

Đó là cách Thiên Chúa hành động.

Nếu Phúc Âm có nghĩa là “Tin Mừng”, nói rõ hơn là Tin Mừng cho người nghèo và tội nhân, thì chương 15 của Phúc Âm Luca, với ba dụ ngôn con chiên lạc, đồng bạc đánh rơi và người con hoang đàng, dẫn chúng ta vào trọng tâm của Phúc Âm. Điều bảo đảm cho sự duy nhất của ba dụ ngôn này, chính là mục đích chung mà cả ba phục vụ: bị kẻ thù tố cáo, Đức Giêsu phải bảo vệ hành động của mình đối với những tội nhân. Những dụ ngôn nhằm nói với những người Biệt Phái và luật sĩ đang xăm xỉ chống lại “*người đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng!*”^[111]

Nhằm đạt được mục đích, Đức Giêsu sử dụng một phương pháp lạ lùng: Ngài bịa ra những tình huống của con người, những dụ ngôn có vẻ thật, rút ra từ thực tế hàng ngày, nhưng thực ra lại không thật và trái với kinh nghiệm. Người chăn chiên đích thật không khi nào bỏ chín mươi chín con chiên trong hoang địa, vì khi trở lại, có lẽ anh sẽ tìm thấy con chiên đi lạc, nhưng chín mươi chín con chiên kia lại bị mất... Người phụ nữ nghèo (chị thực sự nghèo nếu gia tài chỉ có mười đồng quan) không thể cho phép mình mời bạn bè đến chung vui, vì chỉ ăn nhẹ mà thôi cũng tốn phí của chị không phải một đồng nhưng là cả mười đồng... Người cha ở đất Palestin không cho người con út, dưới mười tám tuổi (quả thực anh còn chưa có vợ), phân gia tài thuộc về anh và phần cho thêm, dưới hình thức một hoa lợi tức thời, một thanh toán. Cách thực

hành đương thời quy định rằng người cha còn sống nhường cho con những của cải thuộc về chúng, nhưng không bao giờ nhường hoa

lợi tức thời.

Chính qua những tình huống cụ thể này mà Đức Giêsu minh giải cho hành động của Thiên Chúa. Chính từ đó mà có ấn tượng sau đây về sự thật, về những sự việc đã thấy và nghe hằng ngày, phát xuất từ ba dụ ngôn. Chuyện tự nhiên, đúng không? Đức Giêsu dường như nói vậy. Các người chăn chiên và các người cha ở trần gian lại không làm như thế sao? Và chúng ta, những con người ngây thơ, chúng ta hằng hái dân mình vào đó, mà không nhận ra rằng điều này không đúng trong thực tế, và không ai trong chúng ta sẽ hành động như thế. Ở đây, Đức Giêsu cho thấy mình là một thi sĩ lớn; và cũng giống như các thi sĩ, Ngài có thể làm cho chúng ta tin rằng tất cả những điều đó là thật và đã xảy ra, trong khi chúng chỉ là tưởng tượng. Chúng ta cũng nghĩ tới các tác giả lớn viết thơ ngụ ngôn, biết cho những con vật nói chuyện khiến chúng ta làm với con người. Vậy những tình huống Đức Giêsu tạo ra trong các dụ ngôn là thật, nhưng bằng một sự thật cao hơn, tức là không thuộc con người nhưng thuộc Thiên Chúa. Và chúng ta dễ mình bị bắt chộp, lấy làm phân khởi về cái bấy này, vì nó làm cho chúng ta hài lòng hơn là thực tế, nó làm cho chúng ta cảm thấy khá hơn. Quả là đẹp nếu sự việc thật sự là như thế.

Vậy tôi cho rằng Đức Giêsu sử dụng ba tình huống cụ thể để minh giải cách Thiên Chúa hành động trước con người. Ngài lấy khăn của con người mà che phủ hình ảnh của Thiên Chúa. Ngài nói: hãy coi Thiên Chúa hành động như thế nào! Phản ứng của Người là như thế, khía cạnh yếu của Người là như thế. Người có thể nào, chúng ta phải đón nhận Người như vậy; phải tha thứ cho Thiên Chúa sự yếu đuối này; Người tìm thấy ở đó niềm vui của mình và sẽ không đủ để

hỏi Người tại sao, vì Người sẽ làm như mọi người khác và trả lời: Tôi làm như thế đó! Đó là câu trả lời của Thiên Chúa.

Đến lúc này, Đức Giêsu để cho các thánh giả tự rút ra câu kết luận quan trọng nhất và gây bối rối nhất. Nếu Ngài xử sự như thế với các người tội lỗi và những kẻ lạc đường, và nếu người ta thấy tất cả những điều này là cách Thiên Chúa hành động, khi đó Đức Giêsu như là Thiên Chúa, khi đó Đức Giêsu là Thiên Chúa! Đúng vậy, chính là điều Đức Giêsu muốn nói. Bối cảnh những dụ ngôn về Lòng Thương Xót có *tinh chất Kitô học*, nói về Đức Kitô, về con người của Ngài và về sứ mệnh siêu việt của Ngài. Những dụ ngôn là một cách loan báo, một cách tự mạc khải, càng hữu hiệu vì gián tiếp và chỉ được gửi tới tâm trí người nào lắng nghe (những kết luận tốt nhất luôn là những kết luận chúng ta tự phải rút ra). Giống như lần Ngài chữa cho một người bại liệt khi nói với anh ta: “*Này anh, anh đã được tha tội rồi!*”^[112] Ngay lập tức, mọi người bắt đầu nói: chỉ mình Thiên Chúa có thể hành động như thế! Và Đức Giêsu bình tĩnh trả lời, trong khi chữa lành người bại liệt và buộc chính họ rút ra câu kết luận hợp lý của tất cả câu chuyện.

Niềm vui và hy vọng trong trái tim Thiên Chúa.

Chúng ta không thể cắt nghĩa từng dụ ngôn trong ba, cho dù rõ ràng không thể tách rời chúng, cũng không thể nghiên cứu về dụ ngôn này mà không nói đến dụ ngôn kia. Chúng là ba dụ ngôn nhưng liên kết mật thiết với nhau, và được tường thuật như bằng một nét duy nhất: một người chăn chiên có một trăm con chiên... một phụ nữ có mười đồng quan... một người cha có hai con trai...

Chỉ còn việc là nhìn ba dụ ngôn khi chúng diễn hành trước mắt chúng ta như trong một cuộc rước, để hiểu nổi nổi bật nhất trong đạo khúc của chúng. Nổi nổi nhất (diễn viên chính của dụ ngôn) không phải là con chiên đi lạc, không phải đồng bạc bị mất,

cũng không phải người con hoang đàng. Đó quả là những tựa đề được truyền thông gán cho ba dụ ngôn, nhưng là những tựa đề sai, được đặt như thế cho tiện. Thật ra, những dụ ngôn về Lòng Thương Xót này không chủ yếu bàn về con người, nhưng về Thiên Chúa. Chính xác hơn, về niềm vui của Thiên Chúa.

Nếu bối cảnh của các dụ ngôn có tính chất Kitô học, thì chính bản văn lại có *tính chất thần học*. Nói cách khác, các dụ ngôn chứa đựng một mạc khải về Thiên Chúa, một mạc khải sáng ngời. Nếu Lòng Thương Xót và Tình Yêu (*hesed*) là đặc điểm của Thiên Chúa trong tất cả Cựu Ước, thì phải nói rằng những dụ ngôn này tạo thành tâm điểm của mạc khải Kinh Thánh về Thiên Chúa, hơn nữa chúng còn cho biết thêm một điều không được biết đến trước đây, ít ra một cách rõ ràng, là Thiên Chúa vui mừng khi tỏ Lòng Thương Xót. Tiên Tri Mikha đã nói Thiên Chúa “*không giữ mãi con giận nhưng vui mừng ban ơn.*”^[113] Điều cho tới lúc đó đã được nói âm thầm, nay được công bố trên mái nhà.

Thế nên chúng ta hãy trở lại với trọng tâm của các dụ ngôn này, tức niềm vui của Thiên Chúa. Niềm vui ấy ít nhất được nói đến ba lần trong những lời văn tắt của người chăn chiên: Tim thấy rồi, anh mừng rỡ, trở về nhà... nói với các bạn: “*Xin chung vui với tôi...*” “*Trên trời cũng thế, ai này sẽ vui mừng*”. Trong dụ ngôn người cha nhận hậu, niềm vui tràn trề biến thành lễ lạc; người cha không còn giữ đúng địa vị của mình nữa, không biết phải phát minh ra cái gì; ông sai lấy bộ lễ phục, lấy chiếc nhẫn được đánh dấu bằng con dấu gia đình (đồ vật được bảo vệ kỹ và là dấu trọng vọng thời xưa), bắt con bê béo; ông quên đi tuổi tác, phẩm giá của mình và bắt đầu chạy như một đứa trẻ (“ông chạy đến ôm cô con mình”) truyền lệnh cho mọi người: Mở tiệc đi nào! Chúng ta phải ăn mừng!

Những dụ ngôn này có vẻ làm yên lòng nhất, tuy vậy, khi chúng ta nghĩ lại, chúng làm dấy lên trong ta trước hết một câu hỏi đáng ngại, sau đó một thử thách thật sự. Đồng ý với niềm vui của người chăn chiên, nhưng tại sao anh ta lại tỏ ra “*vui hơn*” vì tìm thấy chiên lạc hơn là vì chín mươi chín con chiên không làm cho anh ta phải lo lắng. Chúng ta không là con cái của Thiên Chúa theo cách đó sao?

Thế tại sao một con chiên lại có giá trị bằng chín mươi chín con khác, nhất là tại sao chính con thoát khỏi đàn và kém giá trị lại được ưu đãi? Tất cả những cái đó không phải là hơi quá đáng hay sao?

Câu trả lời đúng nhất cho vấn nạn này và thuyết phục nhất, theo tôi, không phải do những bài chú giải Phúc Âm, nhưng là do nhà thị sĩ thần học Charles Péguy. Ông nói rằng khi đi lạc, con chiên cũng như đứa con út, làm cho chính trái tim của Thiên Chúa run sợ. Thiên Chúa sợ mất nó vĩnh viễn, sợ buộc phải phạt nó, sợ mất nó muôn đời. Tất cả những điều đó đã làm Ngài run sợ. Nỗi sợ hãi đó đã làm trào lên niềm hy vọng trong tâm hồn Ngài, và niềm hy vọng, một khi được xác nhận, làm phát sinh niềm vui và lễ lạc.^[114]

Khi yêu thương ta, Thiên Chúa tự đặt mình trong điều kiện phải hy vọng một điều gì đó từ chúng ta, ngay cả từ một kẻ phạm tội nặng nhất. Chính đó là một sự mới mẻ khiến chúng ta ngỡ ngàng, một sự đảo lộn mọi sự. Ai có thể hình dung như thế? Dĩ nhiên chúng ta không biết điều gì tạo ra niềm hy vọng nơi Thiên Chúa. Ngay cả nơi con người, tình cảm này cũng tế nhị, màu nhiệm và không hiểu nổi. Chúng ta có thể nói là nơi Thiên Chúa, niềm hy vọng không tùy thuộc vào chỗ Ngài không biết kết quả sự chờ đợi của Ngài, nhưng vào chỗ Ngài không muốn nó nếu nó không đến từ sự tự do của con người. Đối với chúng ta, điều kiện cho phép hy vọng chính là không biết tương lai; còn đối với Thiên Chúa, chính là sự tự do của con người.

Trước đây nhiều năm đã xảy ra một vụ việc khiến cho cả nước Ý phải xúc động. Một đứa bé hai tuổi mất tích và người ta không nghe tin gì về nó trong hai ngày. Những giả thuyết đáng sợ nhất được đưa ra. Cha mẹ nó tuyệt vọng. Ngày thứ ba, nó bất ngờ xuất hiện trở lại. Đài truyền hình từng theo dõi biến cố, đã quay phim cảnh mẹ nó, khi nhìn thấy, đã chạy về phía nó, như là bắt cóc nó, ôm nó vào lòng, hôn lấy hôn để. Đó chính là hình ảnh của hạnh phúc. Nhìn cảnh tượng này, tôi tự nhủ: chính xác đó là điều Đức Giêsu muốn dạy chúng ta khi Ngài nói về niềm vui của Thiên Chúa dành cho một trong những con cái lại tìm thấy. Tôi tin chắc là cha mẹ đứa bé hẳn là muốn cho con của họ không bao giờ lạc mất nữa (đối với Thiên Chúa cũng

vậy). Một khi chuyện mất tích xảy ra, thì chuyện tìm lại được mang đến cho họ một niềm vui mà họ sẽ không bao giờ biết đến nếu đã không có gì xảy ra. Cũng nói họ, nỗi lo lắng đã làm phát sinh niềm hy vọng, và niềm hy vọng, một khi hoàn thành, đã vỡ òa thành niềm vui.

Chuyện giống như vậy xảy ra với sự chết và sự sống lại của Đức Giêsu (người cha trong dụ ngôn nói rõ là con ông “*đã chết mà nay sống lại*”). Ngay cả trong số những người tri độn nhất, ai có thể tưởng tượng là Chúa Cha vẫn chờ đợi, không mong đợi gì, trong khoảng thời gian giữa lúc Đức Giêsu chết và sống lại? Khi sự sống lại của Đức Giêsu xảy ra, nó đã làm phát sinh nơi Chúa Cha một niềm vui vô hạn, còn lớn hơn là nếu Đức Giêsu đã không bao giờ chết và sống lại. Cũng xảy ra như vậy đối với con chiên lạc và với người con hoang đàng.

Như tôi đã nói trên đây, chúng ta không biết niềm hy vọng của Thiên Chúa là do điều gì; nhưng chỉ cần chúng ta biết rằng Thiên Chúa chờ đợi nơi ta điều gì đó, để không để chúng ta yên, để chấp cánh cho tâm hồn chúng ta. Chúng ta có thể làm cho thỏa mãn (hoặc không đáp ứng) sự chờ mong của Thiên Chúa. Trong một tác phẩm tiểu thuyết của mình, Dostoevski đã kể lại một câu chuyện nhỏ có vẻ như một cảnh tượng mà chính mắt ông đã chứng kiến. Một phụ nữ nhà quê ẩm trong cánh tay con nhỏ vài tuần tuổi, khi lần đầu tiên nó mỉm cười với bà. Quá cảm động, bà làm dấu thánh giá. Có người hỏi tại sao bà làm thế thì bà trả lời:

“Cũng như một người mẹ vui mừng thế nào khi thấy nụ cười đầu tiên của con mình, Thiên Chúa cũng vui mừng thế ấy mỗi khi từ trên trời Ngài thấy một tội nhân cầu xin với Ngài tận đáy lòng.”^[115]

Người có tội đọc ba dụ ngôn của Đức Giêsu có thể xúc động và quyết tâm hoán cải vì những lý do khác nhau; những lời này đánh lừa, chúng len lỏi mọi chỗ như nước; chúng tác động trên tâm trí, trái tim, óc tưởng tượng, ký ức; chúng biết chạm vào những chỗ yếu khác nhau: hối tiếc, xấu hổ (đậu muông dành cho heo), nhớ nhà (biết bao người làm công ở nhà cha tôi...); chỉ mình Thiên Chúa biết có bao nhiêu người xúc động vì những dụ ngôn này; linh mục chúng ta biết nhiều trường hợp những người như vậy. Hiếm khi những dụ ngôn này

được công bố cho những người tham dự một cuộc tĩnh tâm, một sứ vụ, mà không có điều gì xảy ra nơi một ai đó, một sự phá băng xác thực: hiệu lực của chúng luôn còn nguyên và tươi mới là ở đó. Tôi đã nói là độc giả có thể xúc động và quyết tâm hoán cải vì những lý do khác nhau; nhưng lý do đẹp đẽ nhất do chính Đức Giêsu gợi ra thì như sau: Tôi muốn làm cho Thiên Chúa được hạnh phúc, Ngài chờ đợi tôi!

Đức Giêsu quả quyết, và Thánh Phaolô thuật lại cho chúng ta lời Ngài dạy: *“Cho thì có phúc hơn là nhận.”* [116] Chúng ta biết điều đó đúng với Thiên Chúa, và thực sự nhất là đối với Thiên Chúa. Tình yêu của Thiên Chúa có đặc điểm là tuyệt đối cho không, vì vậy trên trời *“vui mừng hơn”* khi có một tội nhân hoán cải, vì cho phép Thiên Chúa tha thứ, và tha là cho hai lần; điều đó cũng cho phép Thiên Chúa yêu thương theo cách của Ngài, là yêu *“trước”* [117], lần nào cũng trước, không một ai thể chờ được.

Còn người con cả thì sao?

Từ đây chúng ta có thể đương đầu với vấn đề gai góc nhất của các dụ ngôn này. Tôi đã nói là xét bên ngoài, chúng không đặt ra vấn đề nào cả. Thật ra, cũng như mọi lời khác của Thiên Chúa, chúng đầy những hóc ngoằn ngoèo bí nhiệm và những vực sâu thăm thẳm. Vấn đề là thế này: Còn chín mươi chín con chiên kia thì sao? Và người con cả trong dụ ngôn? Chúng không thể làm cho Thiên Chúa hạnh phúc sao? Chúng có bị phân biệt đối xử và bị lên án như một loại nhân công trước mặt Thiên Chúa và trong đời sống thiêng liêng chăng?

Đây không phải là một vấn nạn thuộc tu từ học. Nhiều năm trước, khi tôi cắt nghĩa Phúc Âm buổi chiều thứ bảy trong chương trình “Theo gương Người” của kênh truyền hình Rai Uno, thì một ngày kia tôi đã phải chú giải dụ ngôn được người ta gọi là “đứa con hoang đàng”. Một thỉnh giả đã viết cho tôi như sau:

“Trái với cách giải thích truyền thống, tôi cho rằng đứa con hoang đàng đặc biệt là một tên cướp và giả hình. Chẳng ra gì, nó đã phung phí trong những cuộc ăn chơi trác táng tiền bạc nó đòi cha chia phần. Một hôm, lúc túng đói, nó tự nhủ: “Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa. Tôi muốn trở về cùng cha và thưa với người là tôi đã đắc tội

với Trời và với cha...” Vậy lý do của nó không phải là ăn năn, nhưng là vì đói. Nó trở về không phải do tình yêu, nhưng do nhu cầu. Còn người con kia tuy không dễ thương, nhưng ít ra đó không phải là một người giả hình. Anh ta không xử sự cách ngạo nghễ và điên rồ như đứa con thứ. Hơn nữa anh ta đã làm việc trong nhiều năm và không bao giờ có can đảm xin nghỉ làm một buổi. Thái độ cảm râm của anh có lẽ gây khó chịu, nhưng trong hai anh em, thú thực, con thích sự trung thực, có lẽ còn hạn chế, của người con ở lại nhà, hơn là sự kiêu căng ngốc nghếch và nước đôi của đứa bỏ nhà đi xa.”

Phản ứng này đủ để giúp cho chúng ta hiểu rằng dụ ngôn không đi theo logic của con người, và chúng ta không thể hiểu nó nếu không đi vào trong tự tưởng của Thiên Chúa, là tư tưởng rất khác với tư tưởng của chúng ta.

Trước hết chúng ta lẫn lộn ở ngoại biên. Việc trên trời “vui mừng hơn” đối với một tội nhân hối cải không có nghĩa là công nhận tội nhân thánh thiện hơn, có công trạng hơn, nhiều vinh quang hơn so với những người công chính; tất cả những cái đó chẳng là gì cả, đúng hơn, đây là một vấn đề liên hệ tới Thiên Chúa, chứ không liên hệ tới tội nhân.

Thế nhưng chính câu trả lời mới đáng nói hơn hết. Đối với những người công chính (hiểu là công chính thực), có điều gì đó còn hơn: dự phần vào niềm vui của Thiên Chúa! Người chăn chiên và người phụ nữ nói với bạn bè thế nào? *“Xin chung vui với tôi!”* Người cha nói với con cả thế nào? *“Chúng ta phải ăn mừng”* (tức là cả con và cha), vì em con đã trở về. *“Tất cả những gì của cha đều là của con”*: vậy nỗi lo lắng và niềm hy vọng của cha cũng phải là của con, cũng như niềm vui của cha ngày hôm nay! Vấn đề ở đây là em của con!

Đó cũng là đỉnh cao thứ hai của ba dụ ngôn Đức Giêsu đã chờ đợi, nghĩa là có thể cho những người Biệt Phái và luật sĩ hiểu rằng thái độ của họ đối với tội nhân không chỉ là một lời chỉ trích dành cho Thiên Chúa (Thiên Chúa không vui thích vì kẻ gian ác phải chết, nhưng muốn cho nó từ bỏ đường lối của nó mà được sống) [118], mà còn là một điều xúc phạm đến người thân cận của mình, chống lại một trật cả điều răn thứ nhất lẫn điều răn thứ hai. Một người anh không

thể đứng dưng trước việc người em bỏ đi xa; anh ta phải cùng đau khổ với cha, và nếu nó trở về, cũng phải vui mừng với cha.

Cả ba dụ ngôn, lúc đầu, chỉ muốn nói cho chúng ta về Thiên Chúa, thì theo cách này, lại kết thúc bằng cách nói về mọi người và cho mọi người, không phân biệt: cho tội nhân cũng như cho người công chính, cho người ở xa cũng như cho người ở gần. Nhưng tôi muốn cảnh giác người nghe những dụ ngôn trên đây đừng nghĩ ngay là mình đang ở trong chuồng chiên, đang thuộc số những người *“không cần ăn năn sám hối”*. Tôi đột nhiên ngờ là lời này của Đức Giêsu không có một nghĩa *khách quan* (những người “không cần” sám hối, những người công chính, chỉ có vậy) nhưng có một nghĩa *chủ quan* và nhu thế là trở trêu (người “không cảm thấy” nhu cầu phải sám hối).

Quả thực ai có thể tưởng tượng mình không cần phải hoán cải và trở về? Những người luật sĩ và Biệt Phái nghĩ mình là như thế, nhưng chúng ta biết thực tế ra sao. Thực ra, con chiên đi lạc nhất, người con đi xa nhất, cần trở lại nhà nhất, chính là người lạc đường trong sự kiêu căng của mình, núp sau bình phong sự công chính và giữ Lê Luật của mình, như người Biệt Phái cầu nguyện trong Đền Thờ. Để “trảy đi phương xa” như người con thứ, không cần phải phạm những tội tày đình, không cần phải ồn ào cắt đứt với đức tin và với Giáo Hội; người ta có thể đi xa bằng một cú nhảy, nhưng cũng bằng những bước nhỏ, mỗi lần một chút, một sự thỏa hiệp hôm nay, một sự thỏa hiệp ngày mai, một sự thiếu sót hôm nay, một sự thiếu sót ngày mai.

Thế nên những dụ ngôn về Lòng Thương Xót là dành cho mọi người: không ai được miễn nhu cầu hoán cải, do đó, nhu cầu có thể làm thỏa mãn niềm hy vọng của Thiên Chúa. Làm cho Thiên Chúa được hạnh phúc và dự phần vào hạnh phúc của Ngài: cho tới khi chúng ta đạt tới mức đó, hai vai trò – vai trò của người con thứ và vai trò của người con cả – luôn nối tiếp nhau nơi ta.

Chúng ta có thể suy ra điều gì cho đời sống chúng ta từ việc đọc cùng một lúc ba dụ ngôn? Trước hết là điều này: Thiên Chúa thật sự yêu chúng ta, những gì liên hệ đến chúng ta và xảy ra cho chúng ta không bao giờ làm Ngài dửng dưng, nhưng luôn có tiếng

vang trong tâm hồn Ngài, đến độ làm cho Ngài phải lo lắng, hy vọng, đau khổ và vui mừng. Chúng ta phải thật sự thân ái với Ngài.

Tiếp đến, chúng ta thân ái với Ngài với tư cách là những con người, chứ không với tư cách đám đông hay những con số. Sự kiện chỉ có một con chiên đi lạc, trước đàn chiên còn lại, giúp khắc sâu trong trí não chúng ta là Thiên Chúa biết chúng ta từng người một, mỗi người chúng ta là người con độc nhất của Ngài. Thiên Chúa chỉ biết tính đến từng người một, và con số “một” này chính là mỗi người chúng ta. Tự nền tảng, đó không phải là những gì mà mọi người cha cũng như người mẹ ở trần gian vẫn làm hay sao? Nếu một người mẹ có năm đứa con, bà không chia tình yêu của bà thành năm phần, ban cho mỗi đứa một phần. Bà yêu từng đứa con bằng tất cả tình yêu bà có thể có.

Ba dụ ngôn về Lòng Thương Xót chứa đựng một Sứ Điệp cho tất cả chúng ta. Đối với linh mục chúng ta,

chúng nhắc cho chúng ta nhớ bổn phận đi tìm những con chiên lạc, lấy Lòng Thương Xót mà đón nhận khi chúng trở về; đối với rất nhiều đứa con hoang đàng ngày hôm nay, trải đi miền xa, cũng phung phí hết tài sản của cha trong cuộc sông phóng túng, những dụ ngôn ấy thoáng cho thấy khả năng về một sự thay đổi triệt để, và một cuộc đời khác, không có vị đắng của trái keo nơi miệng; đối với những người làm cha làm mẹ có những đứa con lạc đường, những dụ ngôn ấy khuyến khích họ nhẫn nại và hy vọng, bằng cách nhìn đến sự nhẫn nại và hy vọng của Thiên Chúa đối với mỗi người chúng ta (có lẽ Ngài đã có với họ khi họ còn trẻ).

Mỗi người có thể khám phá trong dụ ngôn phần có thể áp dụng cho mình trong đời sống cá nhân của mình. (còn tiếp)

(Đọc tiếp BTDL/CN5PS)

<10. “THIÊN CHÚA ĐÃ BIẾN NGƯỜI THÀNH HIỆN THÂN CỦA TỘI LỖI, VÌ CHÚNG TA”>

như thông suốt, và thỉnh thoảng phải được bày tỏ ra.

Sau khi chiêm ngưỡng sự thánh thiện của Đức Kitô và việc chiêm hữu nó nhờ đức tin, giờ đây chúng ta đi đến chỗ bắt chước nó. Thế nhưng, nếu chúng ta đã được “hiện thánh trong Đức Kitô Giêsu” thì chúng ta còn thiếu điều gì? Chúng ta tìm ra câu trả lời khi đọc câu kê tiếp tiếp của thư Thánh Phaolô: “Kính gửi...những người đã được hiện thánh trong Đức Kitô Giêsu, được kêu gọi làm dân Thánh, cùng với tất cả những ai ở bất cứ nơi nào kêu cầu danh Chúa của chúng ta, Đức Giêsu Kitô” (1Cr 1, 2). Các tín hữu được “hiện thánh trong Đức Kitô Giêsu”, đồng thời họ được “kêu gọi làm dân Thánh”. Tiếp ngay sau tin vui cho biết chúng ta là Thánh, và sự thánh thiện của Đức Kitô là của chúng ta, là lời mời gọi nên Thánh: “Anh em hãy sống thánh thiện theo cách ăn nết ở, để nên giống Đấng Thánh đã kêu gọi anh em, vì có lời Kinh Thánh chép: Hãy sống thánh thiện, vì Ta là Đấng Thánh” (1Pr 1, 15-16).

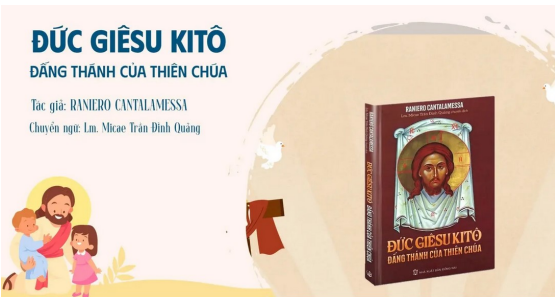
Chúng ta đã thấy, trong suốt cuộc đời của mình, chính Đức Giêsu cũng được hiện thánh (“Đấng được Chúa Cha hiện thánh và sai đến thế gian”) và “tự hiện thánh mình” (vì họ, Con hiện thánh chính mình con). Nơi Đức Giêsu, có một sự thánh thiện được ban và một sự thánh thiện thủ đắc. Điều này mở ra cho chúng ta chân trời bao la về việc bắt chước Đức Kitô. Có người viết: “Vi thời Trung Cổ ngày càng xa lạc khi nhấn mạnh khía cạnh Đức Kitô như một gương mẫu, nên Luther nhấn mạnh khía cạnh khác, quả quyết rằng Đức Kitô là một hồng ân và việc chấp nhận hồng ân này thì tùy thuộc vào đức tin.”^[17] Nhưng tác giả của nhận xét trên, tuy là một tín đồ Tin Lành, viết thêm rằng từ đây “điều phải nhấn mạnh chính là khía cạnh Đức Kitô mẫu mực”, để giáo lý đức tin không bị giản lược thành một chiếc lá và che đậy những thiếu sót phần Kitô Giáo nhất.^[18]

Chúng ta có phần khai triển tuyệt vời của Công Đồng Vatican II, trong một bản văn nói về lời mời gọi phổ quát nên Thánh, gửi tới những người đã chịu Phép Rửa. Công Đồng cũng đặt nền tảng cho việc mời gọi các Kitô hữu nên Thánh trên sự thánh thiện của Đức Giêsu, “Đấng Thánh của Thiên Chúa”. Sau khi đã nhắc lại các bản văn Kinh Thánh nói về sự thánh thiện

ĐỨC GIÊSU KITÔ - ĐẲNG THÁNH CỦA THIÊN CHÚA

Đức Hồng Y Raniero Cantalamessa

WGPĐL (01/02/2026) – “Đức Giêsu Kitô - Đấng Thánh của Thiên Chúa” là tác phẩm của Đức Hồng Y Raniero Cantalamessa, Giảng Thuyết Viên phủ Giáo Hoàng. Bản dịch Việt ngữ do Linh Mục Micae Trần Đình Quảng thực hiện.



(Tiếp theo BTDL/CN3PS)

5. “Được kêu gọi nên Thánh”.

Cho đến lúc này, chúng ta đã làm hai việc trước sự thánh thiện của Đức Kitô: đầu tiên là chiêm ngắm, sau đó là chiêm đạt. Chúng ta vẫn còn một việc cuối cùng phải làm, nếu không thì mọi sự có nguy cơ bị treo lơ lửng trong chỗ không và vô ích: đó là bắt chước sự thánh thiện này. Bằng cách này, chúng ta không chuyển “sang một thể loại khác”, nghĩa là: từ chủ giải sang khổ hạnh, từ thần học sang suy nghĩ đạo đức. Chính đó là sai lầm đã đưa thần học đến một tính trung lập và kỹ thuật lệch lạc, đến độ một nghiên

cứu nào đó về thần học thường triệt tiêu đức tin và lòng đạo đức của giới trẻ, thay vì làm chúng phát triển. Đối với Tân Ước, không thể tưởng tượng được việc suy nghĩ về Đức Kitô mà không kết thúc bằng một lời kêu gọi, một kiểu “Vậy...”. “Vậy tôi khuyên nhủ anh em hãy hiện dâng thân mình làm của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Thiên Chúa”: đây là cách Thánh Phaolô kết thúc phần trình bày của Ngài về mầu nhiệm Đức Kitô, trong thư gửi tín hữu Rôma (Rm 12, 1). Có lý do chính đáng để người ta nói rằng, “theo quan điểm Kitô Giáo, mọi sự, tuyệt đối mọi sự, phải mang tính xây dựng, và kiểu trình bày khoa học này, vì không đưa tới chỗ xây dựng, chính vì thế mà phần Kitô Giáo.”^[16] Người ta không bảo chiều kích xây dựng phải luôn luôn hiện diện, theo cùng một cách thức và cùng một mức độ rõ ràng, nhưng điều chắc chắn cần thiết là chiều kích ấy có thể được nhìn thấy

của Đức Kitô và của Giáo Hội đã được Ngài hiện thánh, bản văn Công Đồng nói tiếp: “Vì thế, tất cả mọi người trong Giáo Hội, hoặc thuộc hàng giáo phẩm hoặc được hàng giáo phẩm diu dắt, đều được kêu gọi nên Thánh, như lời Thánh Tông Đồ dạy: “Y muốn của Thiên Chúa là anh em nên Thánh” (1Tx 4, 3).^[19] Đây không phải là một sự thánh thiện mới, được thêm vào sự thánh thiện đã lãnh nhận từ Đức Kitô, nhờ đức tin và các Bí Tích, nhưng là duy trì, phát triển và thể hiện trong cuộc sống, sự thánh thiện đã lãnh nhận từ Đức Kitô. Công Đồng nói tiếp: “Với ơn Chúa, họ phải gìn giữ và hoàn thành trong đời sống sự thánh thiện mà họ đã lãnh nhận.”^[20] Sự thánh thiện của Đức Kitô được phản ánh qua muôn ngàn màu sắc, đa dạng như các vị Thánh trong Giáo Hội, không vị Thánh Kitô hữu nào giống vị Thánh nào, nhưng sự thánh thiện này là sản phẩm của một ánh sáng độc nhất. “Không ai tự mình có sự thánh thiện, và sự thánh thiện này không phải là công việc của nhân đức con người, nhưng tất cả đều nhận được nó từ Đức Kitô và qua trung gian của Ngài; giống như có nhiều tấm gương được đặt dưới mặt trời: tất cả đều chiếu sáng và phát ra những tia sáng, đến nỗi có thể nghĩ rằng người ta có thể tưởng đang chiêm ngưỡng nhiều mặt trời, nhưng trên thực tế chỉ có một mặt trời chiếu sáng nơi mọi tấm gương đó.”^[21]

Lời kêu gọi nên Thánh này là việc làm cần thiết và cấp bách nhất của Công Đồng. Không có nó, tất cả những việc làm khác là bất khả hoặc vô ích; tuy nhiên, chính lời kêu gọi này có nguy cơ bị bỏ quên nhiều nhất, vì chỉ có Thiên Chúa và lương tâm mới đòi hỏi và yêu cầu điều đó, chứ không phải áp lực hay lợi ích của các nhóm đặc biệt trong Giáo Hội. Đôi khi người ta có cảm tưởng rằng sau Công Đồng, trong một số giới và một số gia đình dòng, người ta cố gắng “làm ra những vị Thánh” hơn là “chính mình trở nên Thánh”, nghĩa là vận động cho các đảng sáng lập hoặc các đồng bạn của mình được phong Thánh, hơn là bắt chước những mẫu gương và những nhân đức của họ.

6. Tìm về sự thánh thiện.

Nỗ lực hướng tới sự thánh thiện của chúng ta rất giống với hành trình của dân riêng trong sa mạc, tiến về đất hứa. Quả thực, nó cũng là một cuộc hành trình gồm những điếm dừng chân

và khởi hành liên tục. Thỉnh thoảng, mọi người dừng lại trong sa mạc và dựng lều, vì họ mệt mỏi, hoặc vì họ đã tìm thấy nước hoặc thức ăn, hoặc vì họ cảm thấy dừng lại là đúng. Nhưng rồi bất ngờ mệnh lệnh của Thiên Chúa phải cuộn lều và lại lên đường. Thiên Chúa nói với Môsê: “Đứng dậy, ra khỏi đây, ngươi và dân ngươi tiến về đất ta đã hứa”; và toàn thể cộng đồng, đã nhô trại và lại lên đường (x. Xh 15, 22; 17, 1).

Trong đời sống của Giáo Hội, những khởi đầu định kỳ mới này và những giai đoạn này trên đường được đánh dấu bằng sự khởi đầu của một năm phụng vụ mới, hoặc một mùa cao điểm trong năm, chẳng hạn Mùa Vọng và Mùa Chay. Đối với mỗi người chúng ta, thời điểm nhô trại và lại lên đường khi chúng ta cảm thấy, bên trong chính mình, lời cảnh báo bí ẩn đến với chúng ta từ ân sủng. Đó không phải là mong muốn có thể phát xuất từ “máu thịt”, nhưng chỉ đến từ Cha trên trời. Đây là một khoảnh khắc hồng phúc, một cuộc gặp gỡ khôn tả giữa Thiên Chúa và thụ tạo, giữa ân sủng và tự do, sẽ có những âm hưởng tích cực hoặc tiêu cực đến muôn đời. Trước hết đó là một khoảnh khắc dừng chân. Chúng ta tạm rời xa vòng xoáy công việc hoặc nhịp điệu của các công việc hàng ngày; chúng ta rời xa chúng một chút. Có thể nói, chúng ta tách mình ra để nhìn vào cuộc sống của mình, như thể từ bên ngoài, hoặc từ trên cao, và xem chúng ta đang đi đâu. Đây là giây phút của sự thật, giây phút của những câu hỏi cơ bản: “Tôi là ai? Tôi từ đâu đến? Tôi đi đâu? Tôi muốn gì?”

Người ta nói rằng chính Thánh Bênadô thỉnh thoảng cũng dừng lại và lặp đi lặp lại như thể đang đối thoại với chính mình: “*Bernarde, ad quid venisti?*” Ngày Bênadô, tại sao người đi tu và vào đan viện?^[22] Đó cũng là điều chúng ta cũng nên làm. Gọi tên chúng ta (vì nó hữu ích) và hỏi: “*Ad quid venisti?*” Tại sao người ở đây và làm công việc người đang làm? Chẳng phải là làm tròn ý muốn của Thiên Chúa, Đấng thánh hóa người sao? Và nếu là để thánh hóa người, có phải đúng là điều người đang làm không? Léon Bloy đã nói rất đúng: Chỉ có một nỗi bất hạnh duy nhất trong đời, xứng đáng với tên gọi và không thể sửa chữa được, đó là không sống Thánh.

Trong Tân Ước, chúng ta thấy đoạn văn mô tả về một mẫu hoán cải,

mà chúng ta có thể định nghĩa là hoán cải–thức tỉnh, hoặc hoán cải ra khỏi tình trạng hăm hăm. Người ta thấy nó trong sách Khải Huyền. Trong cuốn sách này, chúng ta đọc được bảy lá thư, được viết cho các Thiên Thần (một số giải thích là viết cho các “giám mục”) của các Giáo Hội tương ứng ở Tiểu Á. Những lá thư này được xây dựng trên cùng một lược đồ. Chính Chúa Giêsu Phục Sinh, Đấng Thánh, lên tiếng. Trong thư gửi Thiên Thần ở Ephêsô, Ngài bắt đầu bằng cách công nhận những gì người nhận thư đã làm tốt: “Ta biết các việc người làm, nỗ lực và lòng kiên nhẫn của người...Người có lòng kiên nhẫn và đã chịu khổ vì danh Ta, mà không mệt mỏi”. Sau đó, Ngài liệt kê những gì không làm Ngài hài lòng: “Người đã để mất tình yêu thuở ban đầu”. Và đến lúc này tiếng kêu của Đấng Phục Sinh vang lên, giữa những người đang say ngủ, như tiếng kèn thổi trong đêm: *Metanòeson*, nghĩa là: Hãy hoán cải! Hãy phấn chấn lên! Hãy thức dậy! (x. Kh 2, 1tt).

Đó là lá thư đầu tiên trong bảy lá thư. Chúng ta biết lá thư thứ bảy, nói với Thiên Thần của Giáo Hội Laodiki, nghiêm khắc hơn rất nhiều: “Ta biết các việc người làm, người chẳng lạnh mà cũng chẳng nóng. Phải chi người lạnh hẳn hay nóng hẳn đi!” Vậy hãy nhiệt thành và hồi cải ăn năn: *Zeleue oın kai metanòeson* (Kh 3, 15tt). Giống như tất cả những lá thư khác, lá thư này cũng kết thúc với lời cảnh báo bí ẩn này: “Ai có tai thì hãy nghe điều Thần Khí nói với các Hội Thánh” (Kh 3, 22). Dựa vào ngữ cảnh, không nghi ngờ gì về điều Thần Khí nói với các Hội Thánh; Người nói: hoán cải, thức tỉnh!

Vậy phải làm gì? Thánh Augustinô gợi ý cho chúng ta: hãy bắt đầu đánh thức lòng khao khát. Ngài viết: “Tất cả cuộc đời của một Kitô hữu tốt lành bao gồm một ước muốn thánh thiện (hay ước muốn nên Thánh): *Tota vita christiana boni, sanctum desiderium est*. Nhờ ước muốn, bạn mở rộng lòng, để rồi bạn có thể được thỏa mãn, khi bạn đạt tới hưởng kiến. Bằng cách chờ đợi, Thiên Chúa mở rộng ước muốn của chúng ta, bằng ước muốn, Người mở rộng tâm hồn chúng ta và, bằng cách mở rộng nó, Người làm cho nó có khả năng hơn. Vì vậy, chúng ta hãy sống bằng ước muốn, thừa anh em, vì chúng ta phải được thỏa mãn.”^[23]

Người ta không nên Thánh nếu không có một ước muốn mạnh mẽ nên Thánh. Người ta không làm được điều gì lớn nếu không muốn làm lớn. Ước muốn là ngọn gió căng buồm đưa thuyền tiên tới; nó là động cơ của đời sống thiêng liêng.

Nhưng ai có thể có ước muốn nên Thánh, nếu Chúa Thánh Thần không phủ âm điều đó trong người ấy? Chính vì thế Thánh Bonaventura đã kết thúc cuốn *Hành Trình Của Tâm Trí Hướng Về Thiên Chúa* của mình bằng những lời linh hứng này: “Sự khôn ngoan mâu nhiệm và ẩn giấu này, không ai biết được nó ngoại trừ người nhận được nó, không ai nhận được nó ngoại trừ người khao khát nó, và không ai khao khát nó, ngoại trừ người được Chúa Thánh Thần, do Đức Kitô gửi đến, làm cho cháy bùng tận thâm sâu nơi mình.” [24] (còn tiếp)

(Đọc tiếp BTDL/CN5PS)

<II. ĐỨC GIÊSU KITÔ, CON NGƯỜI MỚI>

[Suy tư cùng ĐGH]

Tương quan giữa tội lỗi và chiến tranh theo cái nhìn Kinh Thánh và Thần Học



Khi nhìn các biến cố trong Kinh Thánh và các thị kiến, một nguyên lý rõ ràng hiện lên: tội lỗi tích tụ dẫn đến những hậu quả nghiêm trọng trong lịch sử. Lụt Hồng Thủy, Sô-đôm và Gô-mô-ra, câu chuyện Đa-vít kiếm quân hay các cảnh tượng mà Thánh Faustina và Đức Mẹ Fatima mô tả đều phản ánh một lộ trình giống nhau: khi lòng tham, kiêu căng, bạo lực và bất công lan tràn, con người phá vỡ trật tự mà Thiên Chúa đặt ra, và những hậu quả “bên ngoài” xuất hiện như cảnh báo hoặc chính sửa. Tội lỗi ở đây có thể được ví như chất độc tích tụ: nếu không được thanh lọc, nó sẽ sinh ra “ung nhọt” – tức những biến cố khủng khiếp mà con người trải nghiệm, từ thiên tai, dịch bệnh, đến chiến tranh.

Lụt Hồng Thủy là một ví dụ kinh điển: thế gian đã đầy tội lỗi đến mức Thiên Chúa quyết định “rửa sạch” mọi sự để bắt đầu lại, nhưng Ngài vẫn cứu Nô-ê và gia đình ông, như dấu chỉ của Lòng Thương Xót và cơ hội hoán cải. Tương tự, Sô-đôm và Gô-mô-ra bị hủy diệt bởi lửa và lưu huỳnh vì tội lỗi tập thể lan tràn, nhưng Lót và gia đình ông được cứu vì trung tín. Ở đây, Công Lý Thiên Chúa đi đôi với Lòng Thương Xót: hình phạt không phải là

mục đích cuối cùng, mà là cơ hội để con người thức tỉnh.

Câu chuyện Đa-vít minh họa thêm cách thức Thiên Chúa cho con người tự do lựa chọn giữa các hậu quả của tội lỗi. Khi phải đối diện ba lựa chọn hình phạt – đói kém, chiến tranh hay dịch bệnh – Đa-vít hiểu rằng chiến tranh hay bạo lực là một phần hậu quả nếu lựa chọn sai. Khi ông chọn dịch bệnh, Lòng Thương Xót của Thiên Chúa xuất hiện để hạn chế thảm họa, đồng thời mời gọi sám hối. Điều này cho thấy rằng chiến tranh là hệ quả, không phải ý muốn hủy diệt của Thiên Chúa, nhưng đồng thời cũng là lời cảnh tỉnh về hậu quả của tội lỗi tập thể.

Các thị kiến của Thánh Faustina và Đức Mẹ Fatima tiếp tục diễn tả cùng một Thông điệp: tội lỗi tập thể tạo ra xung đột và bạo lực. Nhưng đồng thời, những dấu hiệu ấy cho thấy Thiên Chúa không bỏ rơi nhân loại: Ngài gửi những cơ hội hoán cải, kêu gọi cầu nguyện, thống hối và thiện hành để giảm nhẹ hậu quả. Chiến tranh, dịch bệnh hay thiên tai trong các thị kiến này là như “ung nhọt” phát ra từ chất độc tội lỗi, nhưng luôn đi kèm lời mời gọi quay về với công lý, lòng thương xót và hòa bình.

Như vậy, từ Hồng Thủy đến Sô-đôm, từ Đa-vít đến Faustina và Fatima, một trật tự thần học rõ ràng hiện ra: tội lỗi nhân loại tích tụ gây ra chiến tranh và bạo lực, nhưng Thiên Chúa vẫn luôn mở ra con đường hoán cải và cứu rỗi, mời gọi con người nhận thức hậu quả của tự do, và chọn

con đường trung tín, công chính và hòa bình. Tất cả những cảnh báo này không phải là hình phạt ngẫu nhiên, mà là một lời mời gọi thức tỉnh để lịch sử có thể trở lại trật tự và sự sống. Nói cách khác, phép “công bằng” của Thiên Chúa không nhất thiết phải đợi đến khi phán xét chung mới xảy ra, nhưng có thể xảy ra ở hiện tại để mưu ích cho con người.

Từ góc nhìn tội lỗi tích tụ dẫn đến chiến tranh và thiên tai, việc cầu nguyện không chỉ là hành vi cá nhân, mà là một phương thức hòa bình thiêng liêng, như Đức Mẹ Fatima dạy. Ba lời khuyên của Mẹ – ăn năn đền tội, tôn sùng Trái Tim Đức Mẹ, và lần hạt Mân Côi – trở thành công cụ tinh thần giúp con người đối diện với tội lỗi của mình và của nhân loại, đồng thời ngăn chặn hậu quả thảm khốc.

Ăn năn đền tội là nhận ra lỗi lầm và quyết tâm sửa đổi. Khi tội lỗi tích tụ như chất độc trong cộng đồng, sự ăn năn đền tội là “thuốc giải” để ngăn ngừa hậu quả. Nó không chỉ giúp thanh lọc tâm hồn cá nhân mà còn góp phần làm giảm sức nặng tội lỗi tập thể, từ đó hạn chế bạo lực, chiến tranh và khổ đau lan rộng.

Tôn sùng Trái Tim Đức Mẹ là đặt niềm tin và tình yêu vào Mẹ, cầu xin Mẹ che chở, hướng dẫn và đồng hành. Trái Tim Đức Mẹ có quyền thế rất lớn trước Thiên Chúa. Trái tim Mẹ là lòng thương xót và sự nhạy cảm trước đau khổ của nhân loại. Khi tôn sùng Trái Tim Mẹ, con người học cách hướng tâm hồn về điều thiện, học biết cảm thông, và xây dựng hòa bình cá nhân lẫn cộng đồng. Đây cũng là cách kết nối cá nhân với sức mạnh thiêng liêng để giảm nhẹ hậu quả của tội lỗi tích tụ.

Lần hạt Mân Côi là một hình thức cầu nguyện cụ thể, nhắc nhở con người về mâu nhiệm của tình yêu, sự hy sinh và công lý Thiên Chúa. Cầu nguyện với chuỗi Mân Côi là một cơ hội để đối thoại với Thiên Chúa, nhận ra tội lỗi, và xin ơn hoán cải. Thông qua việc lần hạt, con người học cách hòa giải với chính mình, với tha nhân và với Thiên Chúa, từ đó góp phần xây dựng hòa bình trong đời sống cá nhân và xã hội.

Từ ba lời khuyên này, cầu nguyện là công cụ hòa bình tích cực, giống như việc trung hòa chất độc trước khi ung nhọt hình thành. Mỗi hành động ăn năn, tôn sùng Trái Tim Đức Mẹ và lần hạt Mân Côi là một bước giảm nhẹ

hậu quả tội lỗi, bảo vệ con người khỏi bạo lực, chiến tranh và khổ đau, đồng thời mở ra cơ hội cho hòa bình thật sự theo trật tự công lý và Lòng Thương Xót của Thiên Chúa.

Kết luận.

Chiến tranh đang xảy ra trong thế giới chúng ta, điều đầu tiên mỗi người phải làm là can đảm thừa nhận trách nhiệm của mình. Không ai vô can; từng lời nói, hành động hay thờ ơ của chúng ta đều góp phần tạo nên bạo lực hay giảm nhẹ nó.

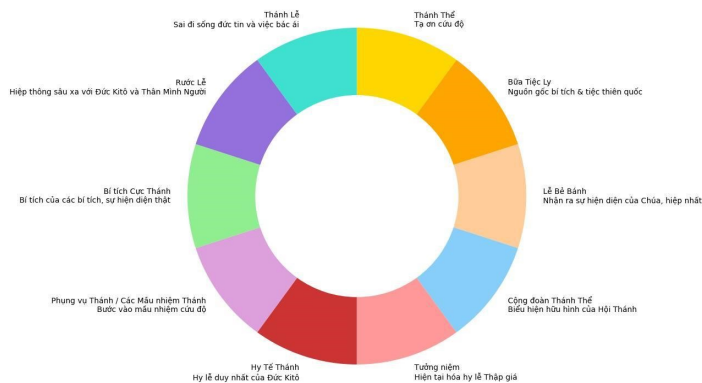
Từ thừa nhận đó, chúng ta được mời gọi tin vào sức mạnh hoá cái cá nhân. Điều quan trọng hơn nữa là sức mạnh tập thể của lòng thiện chí và cầu nguyện. Khi nhiều người – gia đình, cộng đồng, dân tộc – cùng nhận trách nhiệm, cùng ăn năn sám hối và hành thiện, nguy cơ chiến tranh, bạo lực và khổ đau sẽ giảm đi đáng kể. Hoà bình không chỉ là kết quả của ngoại lực hay chính trị; nó bắt đầu từ từng trái tim biết nhìn nhận tội lỗi, biết hoá cái và biết can đảm làm lành.

Vậy nên, trong thế giới đầy xung đột hôm nay, lời mời gọi rất đơn giản nhưng mạnh mẽ: can đảm nhận trách nhiệm, tin vào sức mạnh cầu nguyện và ăn năn sám hối, và biết rằng khi nhiều người cùng làm, hòa bình có thể trở thành hiện thực. Chiến tranh không phải là số phận tất yếu; nó là hệ quả của tội lỗi, nhưng cũng có thể được giảm nhẹ nhờ lòng hoá cái, tình thương và ơn Chúa.

Lm. Giuse Vũ Uyên Thi, S.J.

BÍ TÍCH THÁNH THỂ CÓ NHỮNG TÊN GỌI KHÁC NHƯ THỂ NÀO VÀ CHÚNG CÓ Ý NGHĨA GÌ ?

Các Tên Gọi và Ý Nghĩa của Bí Tích Thánh Thể



WGPHT (26/02/2026) - Bí Tích Thánh Thể được gọi bằng nhiều tên khác nhau, mỗi tên đều chỉ ra một khía cạnh của Bí Tích mà không loại trừ những chiều kích khác. Thật vậy, để có một sự hiểu biết đầy đủ về Bí Tích Thánh Thể, người ta cần trân trọng ý nghĩa được hàm chứa trong từng tên gọi ấy:

Thánh Thể. Từ Hi Lạp *eucharistein* có nghĩa là “tạ ơn”, đặc biệt là bởi những ơn Thiên Chúa ban. Thánh Thể là hành vi tạ ơn cao cả nhất vì ơn cứu độ được ban qua cái chết cứu độ của Chúa (x. GLHTCG 1328, 1359-1361).

Bữa Tiệc Ly. Thuật ngữ này gợi nhớ đến việc Chúa Giêsu thiết lập Bí Tích Thánh Thể trong bữa Tiệc Ly, cũng như bữa tiệc Thiên Quốc và vĩnh cửu của Con Chiên, vốn dành cho những ai kiên trì trong đức tin (x. Kh 19, 6-9; GLHTCG 1329).

Lễ Bẻ Bánh. Các môn đệ đã gặp

Đấng Phục Sinh trên đường Emmau không thể kìm nén niềm vui khi nhận ra Chúa Giêsu “trong việc bẻ bánh” (x. Lc 24, 13-35, đặc biệt c. 35; GLHTCG 1329). Chúng ta gặp Chúa trong việc bẻ bánh, nơi đã trở thành sự hiện diện thật sự và trọn vẹn bản thể Người trong mầu nhiệm Thánh Thể.

Cử hành Thánh Thể.

Thánh Thể được cử hành giữa cộng đoàn Dân Chúa, “biểu hiện hữu hình của Hội Thánh” (GLHTCG 1329).

Lễ Tưởng Niệm. Khi Chúa Giêsu thiết lập Bí Tích Thánh Thể, Người truyền cho các Tông Đồ: “Hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy” (Lc 19, 22). Tuy nhiên, Thánh Thể không chỉ đơn thuần là việc gọi nhớ lại bữa Tiệc Ly. Qua việc cử hành Bí Tích Thánh Thể, điều được tưởng nhớ ấy được làm cho hiện diện ngay trên bàn thờ (x. GLHTCG 1330, 1362-1365).

Hy Tế Thánh. “Hy Tế của Đức Kitô và Hy Tế Thánh Thể là một hy tế duy nhất” (GLHTCG 1367). Thánh Thể là tưởng niệm hy tế hoàn hảo của

Đức Giêsu trên Thập Giá. Thân Mình Chúa đã treo trên Thập Giá và Máu Người đã tuôn trào từ các vết thương chính là Thân Mình và Máu ấy được làm cho hiện diện và được dâng tiến trên bàn thờ trong Thánh Lễ, nhưng theo cách không đổ máu (GLHTCG 1365). Hy Tế Thánh Lễ là việc tái hiện hy tế duy nhất của Chúa chúng ta trên Thập Giá, được thực hiện để tha thứ tội lỗi (x. Hr 10, 1-14). “Thánh Thể là một Hy Tế bởi vì Bí Tích này làm cho Hy Tế Thập Giá hiện diện, bởi vì Bí Tích này là việc tưởng niệm Hy Tế đó, và bởi vì Bí Tích này áp dụng hiệu quả của Hy Tế đó: [Đức Kitô], là Thiên Chúa và Chúa chúng ta,... đã tự hiến cho Chúa Cha bằng cái chết trên Bàn Thờ Thập Giá một lần cho mãi mãi, để thực hiện ơn cứu chuộc muôn đời cho loài người” (GLHTCG 1366).

Phụng Vụ Thánh Thể, hay Mầu Nhiệm Thánh. Cử hành Thánh Lễ là sự kiện độc đáo: chúng ta bước vào mầu nhiệm cứu độ chúng ta, công trình vĩ đại của ơn cứu chuộc được thực hiện trên Thập Giá. Qua Phụng Vụ Thánh, chúng ta gặp gỡ Chúa Giêsu, Người Tội Tớ Đau Khổ mà Tiên Tri Isaia đã tiên báo, Đấng đã mang lấy nỗi đau của chúng ta, chịu đựng khô hình, và đã bị đâm thâu vì tội lỗi chúng ta (x. Is 53). Mỗi Thánh Lễ, chúng ta bước vào mầu nhiệm cái chết cứu độ của Chúa. Mỗi lần tham dự Phụng Vụ Thánh, là chúng ta đến dưới chân Thập Giá trên đôi Canvê (GLHTCG 1330).

Bí Tích Cứu Thánh. Đây là một thuật ngữ thích hợp để chỉ “Bí Tích của các Bí Tích”. Trong các Bí Tích khác, chúng ta thật sự gặp gỡ Đức Kitô, nhưng trong Bí Tích này, chúng ta không chỉ gặp gỡ Người mà còn lãnh nhận chính Người — Thân Mình, Máu, Linh Hồn và Thần Tính. Chúng ta thường gọi các hình bánh và rượu đã được truyền phép và được lưu giữ trong Nhà Tam bằng tên gọi này (x. GLHTCG 1330).

Rước Lễ (hay Hiệp Lễ). Qua Bí Tích này, chúng ta được kết hợp với Đức Kitô cách sâu xa nhất. Nhờ Bí Tích này, chúng ta còn được tháp nhập vào Thân Mình mầu nhiệm của Đức Kitô. Việc Hiệp Lễ là thánh thiêng bởi vì trong Bí Tích này chúng ta gặp gỡ “Đấng Chí Thánh”, sự hiện diện bản thể của Thiên Chúa ở giữa chúng ta, là bánh của các Thiên Thần và là dược phẩm đem lại sự sống bất

diệt (x. GLHTCG 1331).

Thánh Lễ. Từ Mass (Thánh Lễ) bắt nguồn từ tiếng Latinh missa nghĩa là “được sai đi”, một trong những lời kết thúc của buổi cử hành khi được đọc bằng tiếng Latinh: *Ite missa est* nghĩa là “Lễ đã xong, anh chị em hãy ra đi”. Cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu trong Phụng Vụ Thánh Thể kết thúc bằng lời mời gọi ra đi và sống đức tin trong đời sống hằng ngày, chia sẻ cho người khác qua lời nói và việc làm hồng ân lớn lao đã lãnh nhận (GLHTCG 1332). Bí Tích Thánh Thể luôn phải thúc đẩy chúng ta phục vụ người nghèo và thực thi các việc thương xót, cả phân xác lẫn phân hồn (x. GLHTCG 1397).

DGM. Louis Nguyễn Anh Tuấn - Nguồn: giaophanhatinh.org



MỘT SIMON KYRÊNÊ MỚI

hồn Thầy buồn đến chết được” (Mt 26, 38).

Những người từng háo hức nghe Giêsu giảng, từng no thỏa với bánh Ngai trao (x. Lc 9, 13), nay lặng lẽ đứng nhìn. Nhưng giữa dòng người vô tâm và lạnh lùng đang xô đẩy, có một người đàn ông bỗng đứng bị kéo ra khỏi đám đông. “*Lúc ấy, có một người từ miền quê lên, đi ngang qua đó, tên là Simôn, gốc Kyrênê. Ông là thân phụ hai ông Alexandê và Ruphô. Quân lính bắt ông vác thập giá đỡ Đức Giêsu” (Mc 15, 21).* Ông không mong đợi điều này. Ông không có ý định can dự vào biến cố này. Nhưng khoảnh khắc ấy đã thay đổi cuộc đời ông.

WHD (30/3/2026) - Trên hành trình lên đồi Canvê năm ấy, một con người vốn vô danh đã dừng lại, chạm vào thập giá và bước vào câu chuyện cứu độ. Tên tuổi của ông được lưu danh muôn thế hệ, bởi khoảnh khắc ấy, ông không chỉ vác một cây gỗ nặng trĩu, mà còn bước vào hành trình của tình yêu siêu việt. Còn bạn, đã bao giờ bạn gặp một biến cố khiến lòng mình phải thôn thực?

Cuộc sống luôn ẩn chứa những cuộc gặp gỡ bất ngờ, thú vị và đầy đó một bước ngoặt có thể bất chợt mở ra. Rất nhiều lần, ta nghĩ mình chỉ là một vị khách lặng lẽ giữa dòng đời tấp nập, bước đi trên lối mòn tưởng chừng như bất biến. Nhưng rồi, ngay khi ta tưởng mọi thứ sẽ mãi bình yên, một biến cố nhỏ bé lại có thể mở ra lối đi mới.

Trên hành trình lên đồi Canvê năm ấy, một con người vốn vô danh đã dừng lại, chạm vào thập giá và bước vào câu chuyện cứu độ. Tên tuổi của ông được lưu danh muôn thế hệ, bởi khoảnh khắc ấy, ông không chỉ vác một cây gỗ nặng trĩu, mà còn bước vào hành trình của tình yêu siêu việt.

Còn bạn, đã bao giờ bạn gặp một biến cố khiến lòng mình phải thôn thực?

Cuộc gặp gỡ định mệnh...

Con đường lên đồi Canvê hôm ấy hỗn loạn và nặng nề. Đám đông chen lấn, những tiếng la ó vang dội, và ở giữa tất cả là một **Giêsu cô đơn, lặng lẽ dưới sức nặng Thập Giá**: “*Tâm*

Simon bắt đầu vác thập giá trong sự miễn cưỡng. Có lẽ ông cảm thấy bức tức, khó chịu vì bị ép buộc. Dầu vậy, khi nhìn thấy khuôn mặt đầm máu nhưng lại hết sức từ tâm của Chúa Giêsu, ông đã cảm nhận được điều gì đó rất khác. Chính trong những bước chân ấy, Simon dần nhận ra rằng thập giá không chỉ là gánh nặng, mà còn mở ra một lối đi mới – một lời mời gọi bước vào tình yêu. “*Hỡi tất cả anh em, chúng ta hãy nhìn ngắm vị Muc Tử nhân lành đã chịu đựng khổ hình Thập Giá để cứu lấy đoàn chiên của mình (x. Ga 10, 11)” [1].*

Vác thánh giá theo chân Chúa mỗi ngày.

Simon gốc Kyrênê chỉ vác thánh giá một lần duy nhất trong đời ông và hành trình của ông cũng đã dừng lại ở đồi Canvê năm xưa. Dầu vậy, mỗi lần đọc kinh Mân côi, chúng ta vẫn nghe lời mời gọi: “*Năm sự Thương, thứ tư thì gẫm: Chúa Giêsu vác cây Thánh giá, ta hãy xin cho được vác thánh giá theo chân Chúa*”. Lời kinh ấy gợi lên điều gì? Đó là sự thật rằng gánh nặng Chúa Giêsu mang năm xưa vẫn hiện diện trong thế giới hôm nay: ngang

qua những đau thương, thử thách và vết thương đang bao phủ cuộc sống con người. Simon đã vác thập giá giúp Chúa một đoạn đường và ông trao lại sứ mệnh ấy cho mỗi người chúng ta.

Chúng ta được mời gọi tiếp bước Simon – không phải vì bị ép buộc, nhưng với tình yêu và sự tự nguyện. Mỗi người đều có thể trở thành một Simon Kyrênê mới. Có thập giá Tình Yêu nào bạn đã từng lỡ quên, mà nay bạn sẵn lòng mang lấy không?

Cuộc đời đôi khi đặt lên vai ta những gánh nặng bất ngờ: bệnh tật, mất mát hay những trách nhiệm ta không muốn nhận. Đôi khi, chúng ta cảm thấy mình bị ép buộc như Simon, không còn lựa chọn nào khác. Dầu vậy, một khi mở rộng con tim và “đổi tai tinh thần”, chúng ta sẽ thấy: đó là cơ hội để ta bước đi theo Chúa, để chia sẻ gánh nặng với Ngài và “đề gặp gỡ “*nhieu người mang thương tích” đang cần được lắng nghe, thấu hiểu, tha thứ và yêu thương*” [2]. Hay như lời kinh của Thánh Phanxicô Assisi: “*Chính khi trao bạn là khi được nhận lãnh, chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời*”.

Vác thánh giá theo Chúa không chỉ là chấp nhận đau khổ, mà là bước đi với tình yêu với lòng tin thác. Simon xưa đã không hiểu hết ý nghĩa của hành động mình làm, nhưng rồi ông đã trở thành chứng nhân của tình yêu. Còn bạn, liệu bạn có dám bước đi với Chúa, không chỉ trong những khoảnh khắc dễ dàng, mà cả trong thử thách? Vì “*Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo*” (Mt 16, 24). Đó cũng là lời đáp trả tự nguyện của người môn đệ trước tình yêu cao vời của Đấng Giàu Lòng Thương Xót [3].

Thập giá của sự nối kết và hy vọng.

Nếu thập giá chỉ là đau khổ thì đó sẽ mãi là một bi kịch. Nhưng không, thập giá đã và đang là con đường nối kết con người với Thiên Chúa và với nhau, là nguồn mạch của ơn cứu độ. Khi Simon Kyrênê vác thập giá cùng Chúa Giêsu, ông không chỉ nâng đỡ “*một người thân cận*” [4] đang đau khổ, mà còn trở thành một phần trong kế hoạch yêu thương vĩ đại của Thiên Chúa.

Cũng như Simon xưa đã đứng bên cạnh Chúa Giêsu, hôm nay, ai trong chúng ta sẽ mạnh dạn đến gần những gia đình ly tán, những người nghèo đói bị lãng quên, những ai chịu

bất công hay mang trong mình những vết thương lòng chưa được chữa lành? Chúng ta có dám bước ra khỏi sự thờ ơ để trở thành người gần gũi^[5] cho người khác, trở thành **Simon Kyrênê mới** - những con người biết nâng đỡ, biết sẻ chia, biết biến đau khổ thành cơ hội để yêu thương không?

Qua bờ vai của Giêsu cũng như qua sự hiệp thông của Simon, thập giá đã trở nên nhịp cầu của sự tha thứ và yêu thương. Trong mùa Chay này, Giáo Hội mời gọi mỗi người chúng ta dám bước ra khỏi sự an toàn vốn có để “làm mới” đường thánh giá năm xưa vì chính Chúa đã chọn Thập Giá làm con đường của tình yêu. Lối đường mà Simon từng vác thập giá đã trở hoa của ân sủng. Vậy, chúng ta hãy cùng nhau bước tiếp trên con đường ấy – không chờ đợi bị ép buộc, nhưng sẵn sàng dân thân, biết nâng đỡ và sẻ chia. Khi đó, thập giá không còn là gánh nặng, nhưng trở thành lối dẫn đến sự hòa giải, niềm hy vọng và sự sống muôn đời trong tình yêu viên mãn của Ba Ngôi.

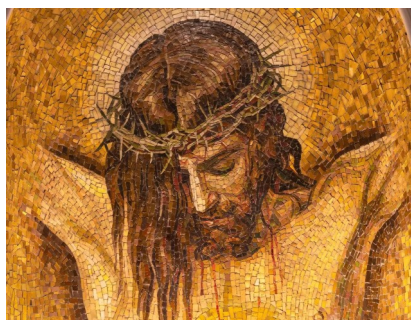
Lạy Chúa, xin cho con đôi tay của Simon, để con biết nâng đỡ tha nhân và để con yêu tha nhân như Ngài đã yêu chúng con.

Tác giả: Phêrô Nguyễn Quốc Bảo, OFMConv.

SUY NIỆM VỀ THẬP GIÁ:

ĐẲNG CÔNG CHÍNH CHẾT VÌ CHÚNG TA

WHD (01/4/2026) – Qua hình ảnh Đấng Công Chính chịu chết vì nhân loại, bài viết sau đây mời gọi người tín hữu khám phá nơi thập giá không phải thất bại, nhưng là nguồn hy vọng và ơn công chính hóa.



Dinh Tổng Trán Philatô, giữa những lời hò hét kết án tử thì cũng có lời thăm thì vang lên trong sâu lắng: “*Anh đừng nhúng tay vào vụ xử Người Công Chính này*” (Mt

Trong ngày thứ Sáu tuần Thánh, Thập Giá Chúa Giêsu Kitô được đặt tại trung tâm của Giáo Hội, cùng với lời mời gọi: “*Đây là Thập Giá nơi treo Đấng Cứu Độ trần gian, chúng ta hãy đến thờ lạy!*”

Có phải là một sự xúc phạm khi chúng ta tôn thờ thập giá, biểu trưng cho những đau khổ tốt cùng của con người? Nhất là trong lúc thế giới đang chứng kiến chiến tranh, sự bạo thù tàn bạo, kỳ thị, loại trừ nhau, đói nghèo lan tràn?

Nếu chúng ta không tìm được một lý do khả tín cho niềm tin và hy vọng vào thập giá thì đối với nhiều người hôm nay, thập giá vẫn là sự sỉ nhục và điên rồ (x. 1Cr 1, 22–25).

Trong bầu khí thánh thiêng và trầm lắng hôm nay, chúng ta chỉ có thể trả lời cho niềm tin và hy vọng vào thập giá khi nhận ra rằng: Đấng Công Chính chết vì chúng ta.

Tuy nhiên, niềm xác tín đó hẳn sẽ gọi lên trong chúng ta những vấn đề: Trước hết, chúng ta phải đối diện với câu hỏi: Đấng Công Chính là ai? Trong nhân loại, ai là Người Công Chính mà Kinh Thánh nhắc đến?

Chúng ta tìm được câu trả lời trong cuộc khổ nạn, nơi mà Đức Giêsu trải qua những giờ phút sau cùng. Tại

27, 19). Dưới chân thập giá, giữa sự há hê của đám đông, lại vang lên một lời như sự sám hối muộn màng: “*Người này đích thực là Người Công Chính!*” (Lc 23, 47). Và giữa sự tuyệt vọng, sợ hãi, trốn chạy của các môn đệ, vẫn còn lại lời tuyên xưng: “*Quả thật ông này là Con Thiên Chúa*” (Mt 27, 54).

Không phải các Thánh Sử vô tình ghi chép lại những lời tuyên xưng mạnh mẽ về Người Công Chính – Con Thiên Chúa. Nhưng các ngài đã khéo léo dùng chính chứng từ của những “người ngoại đạo” để minh chứng rằng lời tiên tri từ ngàn xưa nay trở nên hiện thực. Lời trong sách Khôn Ngoan mà “người có đạo” vẫn thường thuộc lòng: “*Ta hãy gài bẫy hại tên công chính, vì nó chỉ làm vương chân ta, nó chống lại các việc ta làm, trách ta vi phạm lề luật, và tố cáo ta không tuân hành lề giáo. Nó tự hào là mình biết Thiên Chúa, xưng mình là con của Đức Chúa*” (Kn 2, 12–13). Và nơi Ngôn Sứ Isaia, hình ảnh tiên trưng về Người Công Chính được đẩy đến tận cùng: “*Đức Chúa đã đổ trên đầu người tội lỗi của tất cả chúng ta*” (Is 53, 5–6).

Như thế, dung nhan Người Công

Chính đã được khắc họa từ ngàn xưa, Chính Con Người phải mang đau khổ và bất công, trở nên đồ bị ruồng bỏ, là Con Thiên Chúa, Đấng Công Chính, nhưng chấp nhận mang lấy “*sự nguyên rủa*” của tội lỗi con người. Hôm nay, dung nhan ấy được tỏ lộ trọn vẹn trên đồi Golgotha.

Từ sự am hiểu về Kinh Thánh như một người biệt phái nhiệt thành cùng với những mặc khải nhận được về mẫu nhiệm Vượt Qua, Thánh Phalô đã hiểu hơn ai hết về “scandal thập giá” trở nên như “*đá vấp ngã*” hay “*chướng ngại*” cho nhiều người Hy Lạp và Do Thái đương thời là thế nào. Do đó, bằng một trải nghiệm cá nhân đầy xác tín, Ngài đã rao giảng không mệt mỏi về lý do của niềm tin và hy vọng nơi mẫu nhiệm thập giá: Đức Giêsu Kitô là Chúa, Đấng Công Chính “*đã bị trao nộp vì tội lỗi chúng ta và đã được Thiên Chúa làm cho sống lại để chúng ta được nên công chính*” (Rm 4, 25).

Thứ đến, đứng trước Thập Giá Đức Kitô, một câu hỏi luôn trở lại: Tại sao Đấng bị treo trên thập giá lại có thể làm cho tội nhân nên công chính? Ở đây, lời Ngôn Sứ Isaia đã tiên báo hé mở câu giải đáp, làm sống động ý nghĩa của thực tại mà chúng ta cử hành: “*Chính người đã bị đâm vì chúng ta phạm tội, bị nghiền nát vì chúng ta lỗi lầm; người đã chịu sửa trị để chúng ta được bình an, đã phải mang thương tích cho chúng ta được chữa lành.*” Hình ảnh tiên báo đó đã được Tân Ước diễn tả như một hy lễ đền tội dâng lên Thiên Chúa. Đây là một hy lễ duy nhất; là hy lễ của Người Con dâng lên Cha trong một tình yêu trọn vẹn và tín thác hoàn toàn. Người là Thượng Tế “*đã vào cung thánh không phải với máu các con dê, con bò, nhưng với chính máu của mình*”; Và Người vào chỉ một lần thôi, nhưng “*đã lãnh được ơn cứu chuộc vĩnh viễn cho chúng ta*” (Dt 9, 12).

Như vậy, đau khổ, thập giá và sự chết được Đấng Công Chính mang vào thân mình. Chính nhờ Người, với Người và trong Người tất cả trở nên hiền lành tinh tuyền và thánh thiện dâng lên Thiên Chúa Cha; hy lễ thay thế cho mọi hy lễ xưa kia, có sức mạnh cứu độ mọi người trong mọi thời. Hay có thể diễn tả vắn tắt như Thánh Phêrô: *thập giá mà Người Công Chính mang trên vai, đi đến đồi Golgotha, để cuối cùng đóng đinh mình vào đó, chính là tội lỗi của con người, và nhờ thập giá đó*

con người được trở nên công chính (1Pr 2, 24).

Đôi với những ai tin, thập giá không còn là nơi đau khổ lên tiếng lán át nữa, trái lại, là nơi mà tình yêu trao hiến của Đấng Công Chính đã tuyên bố chiến thắng, nơi mà hy vọng được mở ra; và nó trở thành hy lễ duy nhất đẹp lòng Thiên Chúa Cha, có sức cứu độ con người thuộc mọi thời đại (Hr 9, 11-14).

Hôm nay, chúng ta như được chất vấn lại một lần nữa về thái độ của mình trước mâu nhiệm Thập Giá: Nếu chúng ta cứ mãi nghĩ mình “vô can trong máu Người Công Chính”, làm sao chúng ta có thể thông phần vào thập giá của Người? Nếu chúng ta trốn tránh thập giá vì sợ đau khổ, hay cứ mãi coi đó là điều sỉ nhục và điên rồ, thì làm sao chúng ta có thể nhận ra mâu nhiệm Vượt qua? Và nếu không dừng lại trước thập giá, làm sao có thể tuyên xưng: người này là Người Công Chính, là Con Thiên Chúa?

Dừng lại trước Thập Giá chúng ta sẽ nhận ra rằng, dù con người có chối từ hay trốn chạy, sự Phục Sinh của Đấng bị đóng đinh vẫn làm thay đổi lịch sử nhân loại mãi mãi. Không ai có thể ngăn cản Tin Mừng ấy. Không có sức mạnh nào có thể dập tắt ánh sáng phát ra từ Thập Giá.

Trong bầu khí thinh lặng và uy nghiêm của buổi tưởng niệm thánh thiện này, một lần nữa chúng ta có thể mạnh mẽ xác tín rằng: đau khổ, thập giá và sự chết không phải là tiếng nói cuối cùng đáng sợ của con người. Thập giá chẳng cứu được ai nếu đó không phải là thập giá của Đấng Công Chính. Người đã chết để chúng ta được trở nên công chính.

Lm. Giuse Đỗ Mạnh Thịnh

Tiếp theo tr. 3: **CỬA CHUÔNG CHIÊN**

sung mãn bởi vì chẳng còn vết tích của đau khổ, bệnh tật, đói khát. Cuộc sống mới là một cuộc sống siêu nhiên trong đó con người được nâng lên làm con Thiên Chúa, được tham dự vào chính sự sống của chúa. Cuộc sống mới là một cuộc sống hạnh phúc vì được kết hợp với Thiên Chúa Ba Ngôi trong một tình yêu trọn hảo.

Như thế cuộc sống con người vẫn có một hướng đi lên, để được nâng cao, để được phong phú, để được hoàn hảo. Chính vì thế mà dù biết cuộc sống khổ đau, người ta vẫn vui mừng khi một em bé chào đời. Chính vì thế

người ta vẫn ăn mừng sinh nhật, coi đó là ngày trọng đại trong đời người.

Chính Chúa Giêsu đã biên đời thân phận con người. Con người sinh ra không phải để chết, nhưng để sống, sống sung mãn, sống trọn vẹn, sống vĩnh viễn trong suối nguồn sự sống.

Nhưng để mở ra cho ta những chân trời vô tận của con Thiên Chúa, chúa Giêsu đã chịu nhận lấy kiếp sống mong manh, phù du, bèo bọt của con người. Để mở ra cho suối nguồn sự sống, Người đã phải đón nhận cái chết đau đớn. Người chính là vị Mục Tử chân chính đã thí mạng vì đàn chiên.

Chúa Giêsu quả thật là cánh cửa mở ra cho đàn chiên đi đến những chân trời xa rộng, đi đến những đồng cỏ xanh tươi, đi đến những dòng suối trong lành.

Chúa Giêsu quả là vị mục tử tốt lành luôn chăm sóc đoàn chiên, luôn nuôi dưỡng đoàn chiên bằng những lương thực bổ dưỡng. Chúa Giêsu đã đến cho ta được sống và được sống dồi dào.

Đó là cánh cửa duy nhất dẫn đến sự sống, ta hãy theo sát gót Người. Đó là người Mục Tử duy nhất, ta hãy nghe tiếng Người. Hãy đến với Người để Người đưa ta đến những chân trời xa rộng. Hãy đến với Người để Người băng bó vết thương, xoa dịu nỗi đau và phục hồi sự sống. Hãy đến với Người để Người đổ tràn tình yêu và sự sống vào tâm hồn ta.

GỢI Ý CHIA SẼ:

1) Chúa Giêsu là cửa chuông chiên. Tôi có theo vào cửa Người hay tôi đã chọn nhầm cửa khác?

2) Chúa Giêsu là cánh cửa mở. Tôi có thường đóng cửa, ngăn không cho người khác vào?

3) Chúa Giêsu đã hiến mạng sống để mở cửa cho tôi. Tôi có sẵn sàng hi sinh để mở cửa thêm rộng không?

+ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt.

CÔ GÁI BỊ TẠT AXIT VÌ TỪ CHỐI LỜI CẦU HÔN

Năm 2004, Ameneh Bahrami là một cô gái trẻ tràn đầy sức sống sống ở Tehran, với cả thế giới rộng mở trước mắt.

Thế giới ấy chìm vào bóng tối hoàn toàn chỉ trong một khoảnh khắc kinh hoàng.

Sau khi cô lịch sự từ chối lời cầu hôn của một người bạn học là Majid Movahedi, hắn bắt đầu bám theo và

quấy rối cô.

Một ngày trên đường đi làm về, hắn bước ra từ bóng tối và tạt thẳng một xô axit sulfuric vào mặt cô.

Hậu quả về thể xác là vô cùng thảm khốc.

Ameneh mù hoàn toàn và phải trải qua 19 ca phẫu thuật tái tạo dây đầu đốn.

Nhưng dù mất đi ánh sáng, ý chí của cô vẫn không hề bị khuất phục.

Cô không chỉ muốn hắn bị bỏ tù.

Cô muốn cả thế giới hiểu mức độ nghiêm trọng của tội ác ấy qua lăng kính của một nền công lý cổ xưa.

Luật báo ứng

Theo nguyên tắc pháp lý của Iran là qisas (luật báo ứng), pháp luật cho phép hình phạt kiểu “mắt đền mắt”.

Ameneh đã chiến đấu suốt nhiều năm trong một cuộc chiến pháp lý mang tính bước ngoặt, yêu cầu Majid phải chịu đúng số phận mà hắn đã gây ra cho cô.

Trong một quyết định khiến cộng đồng quốc tế chấn động, tòa án Iran đã chấp thuận.

Cô được trao quyền hợp pháp tự tay nhỏ axit vào mắt kẻ đã hủy hoại cuộc đời mình.

Khoảnh khắc của sự thật

Tháng 7 năm 2011, trong một bệnh viện ở Tehran, mọi thứ đã sẵn sàng.

Majid bị trói trên giường bệnh, khóc lóc và van xin lòng thương xót.

Axit đã được chuẩn bị.

Các bác sĩ đã vào vị trí.

Ameneh, người phụ nữ đã sống trong bóng tối suốt bảy năm đứng trước mặt hắn với quyền năng có thể cướp đi ánh sáng của hắn mãi mãi.

Cả thế giới như nín thở.

Rồi...

cô dừng lại.

Với ống nhỏ giọt trong tay và quyền hợp pháp để hủy hoại hắn, Ameneh cất lời:

“Tôi tha thứ cho anh ta.”

Ngay ở giây cuối cùng, cô từ bỏ quyền báo ứng của mình.

Vì sao cô chọn lòng thương xót?

Lý do của Ameneh sâu sắc không kém nỗi đau mà cô từng chịu đựng.

Cô nói rằng mình không muốn một con người nào khác phải sống trong “bóng tối” mà mỗi ngày cô đang phải chịu.

Cô hiểu rằng luật pháp có thể trao cho cô sự trả thù.

Nhưng nó không thể trả lại ánh sáng cho đôi mắt cô. —→

Trong khi đó, sự tha thứ có thể trả lại cho cô sự bình yên trong tâm hồn.

Bằng việc chọn lòng nhân từ, Ameneh Bahrami đã đảo ngược hoàn toàn câu chuyện.

Từ một nạn nhân của tội ác tàn bạo, cô trở thành biểu tượng toàn cầu của sức mạnh đạo đức.

Cô chứng minh rằng sức mạnh lớn nhất không nằm ở khả năng gây đau đớn cho người khác.

Mà nằm ở lòng can đảm để chấm dứt vòng lặp của đau khổ ấy.

Mình thấy câu mạnh nhất của câu chuyện này là:
Luật pháp có thể cho ta sự trả thù, nhưng chỉ lòng tha thứ mới đem lại bình yên.

Đây thật sự là một kiểu sức mạnh rất hiếm:
đủ đau để trả thù, nhưng đủ mạnh để buông bỏ.
Theo True Story

Hành Hương cùng Fatima Tour: Các Linh Mục:

Ba Lan và Czechozowa: Nhà thờ Đức Bà Đen; Nơi Đức Mẹ hiện ra tại; Vô nhiễm Nguyên tội; Thánh Maximilian Kolbe; Quê hương của Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II; Đèn thờ Lòng Thương Xót; Thánh Faustina; Viếng Đèn thờ Faustina tại VCTD, Mộ Muối Wieliczka; Praha; Thủ đô Cộng hòa Séc và Chúa Giêsu Hải Đăng...
Do Thái: Jerusalem, bức tường than khóc, Biển hồ Galile, Làng Nazareth, Tiệc Cưới Cana, Jericho Núi cấm Dỗ, Núi Tabor, Núi Sion, Núi Olive (Chúa Thăng Thiên), Sông Jordan, Bữa tiệc Ly, Vườn Cây Dầu, Chặng Đàng Thánh Giá, Mẹ Mẹ Maria, Biển Chết.

Bồ Đào Nha: Thăm viếng linh địa Đức Mẹ Fatima, thăm mộ & Nhà Xưa 3 Thánh Thờ Lucia, Jacinta, Francisco. , Viếng nhà thờ chính Tòa ở Lisbon, 3 tu viện: Gieronino, Baltalha, Alcobaca, phép lạ Thánh Thể tại nhà thờ Thánh Stephano, Tháp Belem.

Tây Ban Nha: Thăm quan Barcelona; Đèn thờ Đức Mẹ Đen, Đèn Thánh & con Đường Thánh Giacobe, Đèn Thánh St. Ignatio (Y Nhã).

Pháp: Thăm viếng Đức Mẹ Lộ Đức & tắm suối, tham dự rước kiệu quốc tế Mẹ Lộ Đức, Thánh Đường Đức Mẹ Mân Côi, Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, Tham Dự Bí Tích Sức Dầu

Nam Tư: Thăm viếng và khẩn nguyện tại linh địa Đức Mẹ Medjugorje, Đồi Pobrdo nơi Đức Mẹ Hiện Ra, Nhà thờ Thánh Giacobe có Đức Mẹ Maria đẹp nhất thế giới, Trưng đồng chúa chày đầu quanh năm.

Các Tour trong năm:

Chuyến 1: Ngày 11 Đến 25 Tháng 5, 2026: 15 Ngày \$3,999+tip Land Tour

Airline: Estimate \$1,199 Cha Linh Hướng: Ca sĩ LM: Christopher Phạm Quốc Tuấn

Chuyến 2: Ngày 15 đến 29 tháng 06, 2026: 15 Ngày \$3,999 +tip Land Tour

Airline: Estimate \$1,199 Cha Linh Hướng: Nhạc sĩ, ca sĩ LM. Joseph Trịnh Ngọc Danh

Chuyến 3: Ngày 14 Đến 29 Tháng 09, 2026: 16 ngày \$4,299 +tip Land Tour

Airline: Estimate \$1,199 Cha Linh Hướng: Nhạc sĩ, ca sĩ LM. Joseph Trịnh Ngọc Danh

Chuyến 4: Ngày 05 Đến 19 Tháng 10, 2026: 15 Ngày \$3,999+tip Land Tour

Airline: Estimate \$1,199 Cha Linh Hướng: LM. Nam Doan



Xin Liên lạc: để biết thêm chi tiết:

Fatima Tour- ITA# 10623900

9450 Carnation Dr. Westminster, CA 92683

Email: fatimatour135@gmail.com

Phone office: (714)400-1796 Cha Danh: 714-507-8856

NEED HELP

LOOKING FOR 1 MALE AND 1 FEMALE TO ASSIST IN A LIQUOR STORE (ENGLISH IS REQUIRED). APPLICANTS MAY WORK FULL TIME OR PART TIME. (WE ARE CLOSED ON SUNDAY).

PLEASE CONTACT MS. MAI AT 713-584-8291

Đăng quảng cáo xin liên lạc:
Ch. Hiền Lê: 281-495-8133
email: dunglacad@gmail.com

DẠY LÁI XE

AN TOÀN - KINH NGHIỆM - TẬN TÂM
HỌC VÀ THI BẰNG VIẾT TIẾNG VIỆT
NHẬN Đưa ĐÓN PHI TRƯỜNG
XE CÓ HAI THÁNG

XIN LIÊN LẠC: 346-714-6717

CẦN MUA
TẤT CẢ CÁC LOẠI XE HƯ
XE CŨ KHÔNG DÙNG, XE ĐUNG
KHÔNG CHẠY ĐƯỢC CẦN BÁN
MUA GIÁ CAO.
XIN GỌI: **713-482-9267**

Đăng quảng cáo xin liên lạc: Ch. Hiền Lê:
281-495-8133; email: dunglacad@gmail.com

Dignity Memorial ~ Funeral Homes & Cemetery Parks



Khu vườn an nghỉ:

*Đức Mẹ LaVang - *Đức Mẹ Lộ Đức

*Tobia - *Các Thánh Tử Đạo Việt Nam - *Vinh Cửu

Và nhiều vườn an nghỉ ngàn thu trong nghĩa trang

*Memorial Oaks - *Forest Park Westheimer - *F P Lawndale

*F P Woodlands - *Brookside - *Earthman Reshavem.

Tiffanie Thu Nguyen

Chuyên Viên Tư Vấn Thủ Tục An Táng & Hòa Táng

Xin Liên Lạc: **832-566-6321**

Email: tiffanie.nguyen@DignityMemorial.com



- Địa táng * Hòa Táng * Lăng Mộ
- Đặt trước được giảm giá và khóa giữ giá lại
- Nhà Quàn * Nghĩa Trang
- Đặt trước không phải trả tiền lời
- Quan Tài * Bình Đựng Tro
- Đặt trước được trả góp 3 năm hoặc 5 năm
- Viếng Xác * Lễ Phát Táng
- Đùng để quá trễ sẽ mất nhiều quyền lợi và discounts
- Đào Mộ/Lấp Mộ * Kim Tinh
- Đùng để gánh nặng và lo lắng cho gia đình
- Mộ Bia * Bia Đứng * Bia Nằm

www.prepaidfunerals.texas.gov

<http://www.dignitymemorial.com/en-us/index.page>



LIFE WELL CELEBRATED™

THÔNG BÁO của BTDL

v/v: **Giá biểu quảng cáo trên Bản Tin Dừng Lạc. (Online Only)**

Diện tích	Giá biểu
1" x 2"	\$10 / 1 tuần
2" x 2"	\$15 / 1 tuần
2" x 3"	\$20 / 1 tuần
2" x 4"	\$25 / 1 tuần
4" x 4"	\$30 / 1 tuần
1/4 (Thông báo MV)	\$30 / 1 tuần
1/2 trang	\$50 / 1 tuần
1 trang	\$100 / 1 tuần

Quảng cáo trên 6 tháng được giảm 10%.

• Hoàn toàn miễn phí cho những thông báo về sinh hoạt mục vụ của các Giáo xứ và Cộng đoàn tối đa 1/3 trang, hoặc các Đoàn Thể Công Giáo Tiến Hành tối đa 1/4 trang và được đăng 2 kỳ. Nếu quá giới hạn nêu trên cũng như các thông báo có nội dung gây quỹ, xin trả lệ phí.

• **Hạn chót gửi TB và QC: 10:00 pm thứ Ba hàng tuần.**

Đăng quảng cáo xin liên lạc:

Chị Hiền Lê: 281-495-8133

email: dunglacad@gmail.com

Đăng thông báo, sinh hoạt mục vụ xin liên lạc:

Ông Nguyễn Văn Mẫu: 713-231-6242

email: mauvnguyen@yahoo.com

Ban Điều Hành Bản Tin có toàn quyền chỉnh sửa nội dung các thông báo cho phù hợp.

Trân trọng cảm ơn!
Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc.

VAN HOUSTON ACADEMY

TRƯỜNG TƯ THỰC VIỆT NAM ĐẦU TIÊN TẠI HOUSTON

- CHÀO ĐÓN HỌC SINH TỪ MẪU GIÁO ĐẾN LỚP 12
- TỶ LỆ TRUNG BÌNH GIỮA GIÁO VIÊN: HỌC SINH LÀ 1:10
- CẤP I-20 - NHẬN HỒ SƠ DU HỌC TỬ DU HỌC SINH VIỆT NAM ĐẾN TOÀN THẾ GIỚI
- TRƯỞNG TƯ THỰC ĐƯỢC CHỨNG NHẬN VỚI Đầy đủ ĐIỀU KIỆN TỬ TIỂU BANG TEXAS VÀ LIÊN BANG HOA KỲ
- MIỄN PHÍ CHỨNG TRÌNH AFTER SCHOOL

13618 Bellaire Blvd Ste E3, Houston, TX 77083 | 832-359-3417
Facebook.com/VanHoustonAcademy

AIR VANGARD

(832) 279-8839

Chuyên: Sửa chữa, bảo trì, thay mới máy lạnh & Suối, walk-in Freezer & Cooler cho nhà và cơ sở thương mại

THẬT THÀ - TẬN TÂM - UY TÍN
GIÁ CẢ PHẢI CHĂNG

VĂN NGUYỄN
TACLA87904C

Đăng quảng cáo xin liên lạc: Ch. Hiền Lê: 281-495-8133; email: dunglacad@gmail.com

More Choice Insurance
THÁI PHẠM
AGENCY
 281-581-9999



AUTO-HOME-LIFE-COMMERCIAL
 và Lớp Xóa Ticket
 (không có ticket cũng nên học lớp này)
 * Tại Đây có bán điện thoại
V 247
 13236 Bellaire Blvd., @ Synott, Houston, TX 77083

Phong Construction
 Chuyên lợp mái nhà
 Build: tiệm, xây thêm phòng, làm sheetrock
 Sơn sửa, lát gạch- gỗ laminate
 Làm ống nước, thay bình nước nóng
 Thay cửa sổ, đồ xi măng
 Làm đá Granite countertop
 Xin Liên Lạc Phong: (832)790-1518
 (Định giá miễn phí)

T-N DENTAL CENTER
 14360 Bellaire Blvd, Suite 104
 Houston, TX 77083
 Đối diện Fiesta, gần xa lộ 6
281-575-8008
 Nữ Bác Sĩ Nha Khoa
NGUYỄN THU NGUYỆT DDS
 Doctor of Dental Surgery
 Tốt nghiệp: Marquette University, Milwaukee, WI
 Bằng hành nghề tại Texas, California, Wisconsin
 Và 9 tiểu bang thuộc Central Regional USA
 Hiện là Bác sĩ điều trị của Harris County
 Hospital District, Houston, Texas
 Đảm trách **NHA KHOA TỔNG QUÁT**
NHA KHOA THẨM MỸ
NHA KHOA NHI ĐỒNG

NINH AIR
 Air Conditioning & Heating
Chuyên máy lạnh, sưởi & nước nóng
832-359-8430
 www.NinhAir.com
Thợ Điện (Electrician)
 Tự Nguyễn chuyên về điện.
 Sửa chữa và thay mới, nhận làm từ nhỏ đến lớn
 thay hộp điện tư nhân và thương mại.
 Thay bình nước nóng - Thông ống cống
 Có 25 kinh nghiệm có bằng điện
 việc làm đảm bảo.
713-240-1206 or 713-261-8095

JANET THUY BUI
 Chuyên Nghiệp & Tận Tâm
Realtor & Mortgage - Loan Originator
 Direct Line:
713-569-1558
 email: janetbui@yaho.com
 R.E. 543438 RMLO-NMLS 311921

Plumbing Service
Thợ ống nước
 Có License and Insured
 Sửa Chữa
 và Lắp ráp hệ thống nước nhà
 A/C Installation & Repair
 CERTIFIED BACKFLOW TESTER.
 Xin gọi cho Tuấn Đình # 832-654-6727

AB REALTY & MORTGAGE
 11602 Bellaire Blvd Ste C Houston TX 77072
 Mua - Bán - Thuê - Mướn - Quản Trị
 Vay Tiền - Nhà - Đất và Cơ Sở Thương Mại
281-568-9988
 CO CHƯƠNG TRÌNH PRIVATE LENDER
 *Không cần chứng minh
 lợi tức hoặc credit xấu*
ĐẶC BIỆT VAY TIỀN FHA
 CHI CẢN DOWN 3.5%

Christine Quỳnh NMLS 268981
www.ABRealtyMortgage.com

Bác Sĩ
NGUYỄN X. CƯỜNG
Chuyên trị và giải phẫu
TAI - MŨI - HỌNG
281-933-1700
 Đo thính lực & cấp máy trợ thính
9225 Boone Rd. Houston 77099
11914 Astoria # 555 Houston 77089

Đức Thành - Khô Bò
 11360 Bellaire Blvd, Suite 850 - Houston, TX 77072
 Điện thoại: 281.564.8899



Các loại mứt khô
 Tôm khô Louisiana
 Cá đuối một nắng
 Các loại nước mắt
 Khô gà lá chanh
 Khô heo cháy tỏi
 Trên 200 mặt hàng bán tại tiệm

TWFG Insurance Services, Inc.
 Đại diện nhiều hãng bảo hiểm
 danh tiếng như:
 Safeco, Hartford, Progressive,
 Metlife Auto, Travelers...
 Xin L/L để mua bảo hiểm tốt & rẻ.
281-444-9300
 Joseph Vu
 13480 Veterans Memorial Dr., Ste. P4, Houston, TX 77014

HƯƠNG XUÂN TOFU

 8388 W. Sam Houston S. Suite 134 - Houston, TX 77072
 * Hương Xuân sản xuất đậu hũ tươi (trắng) và chiên mỗi ngày
 * Đậu hũ Hương Xuân không dùng thạch cao & chất bảo quản
 Xin gọi: 832.581.5180 & 281.416.6231

LỚP HỌC THI BẰNG LẠI XE
 Lớp BẰNG VIẾT tiếng VIỆT: thứ Tư và thứ Bảy
 THI LẠI XE TIẾNG VIỆT: từ thứ Hai đến thứ Bảy
 TẬP LẠI XE KHÔNG ĐẬU SẼ HOÀN TIỀN LẠI 100%
 Trong khu Lee Sandwich, đối diện Hồng-Kông 4
 Tập xe an toàn, Kinh nghiệm, uy tín, xe 2 tháng
 Giá cả phải chăng
 Xin liên lạc: **TRUNG 832-275-0950**
THẮNG: 713-391-4573

Tiệm Chính Gốc Cửa Đức Hương Cali
ĐỨC HƯƠNG
GIÒ CHẢ
 11360 Bellaire Blvd., #950 - Houston, TX 77072
 (Trong khu Tương Đới Chiến Sĩ, đối diện nhà hàng A Lý)
CHUYÊN SẢN XUẤT
GIÒ CHẢ NÓNG
MỖI NGÀY:
 Giò Lụa
 Giò Bò Thi Là
 Giò Huế
 Giò Thủ
 Giò Bì
 Giò Gà Nấm Hương
 Chả Quế, Chả Chiên
 Nem Chua
 Chả Bông
 Bánh Dầy, Bánh Giò
Đặc biệt
KHÔNG DÙNG
HÀN THE
 Giờ mở cửa: 7am - 7pm • 6 ngày 1 tuần (nghe thứ 4)

Allstate
 UY TÍN
 * Bảo Hiểm * XE
 * NHÀ * NHẬN
 * THỢ * THƯƠNG
 * MAI
 You are in good hands
 11110 Bellaire #105
 Houston, TX 77072
281-495-5803
 Nguyễn Văn Thi
 (Tony)
 Agent


LUCKY STAR
 DECORATING & DESIGNS
281-902-8888
***Đại hạ giá gỗ Laminate**
 dày 12.3mm / \$ 1.29 sqf
***Tiền công chỉ có \$1 / 1sqf**
***Định giá & giao vật liệu free**
***Sẽ đem mẫu tới tận nhà**
***Đặc biệt làm cầu thang \$59.00**
 cho một bậc (tiền công + vật liệu)
***Chúng tôi làm overnight cho**
những cơ sở thương mại
www.luckystarflooring.com

ĐỨC HƯƠNG
GIÒ CHẢ
CHUYÊN SẢN XUẤT
GIÒ CHẢ NÓNG
MỖI NGÀY:
 Giò Lụa
 Giò Bò Thi Là
 Giò Huế
 Giò Thủ
 Giò Bì
 Giò Gà Nấm Hương
 Chả Quế, Chả Chiên
 Nem Chua
 Chả Bông
 Bánh Dầy, Bánh Giò
Đặc biệt
KHÔNG DÙNG
HÀN THE
 Giờ mở cửa: 7am - 7pm • 6 ngày 1 tuần (nghe thứ 4)



Thủy Nguyễn
 REALTOR
281-774-8047
 thuynguyen123@yahoo.com
 Mua, bán, thuê nhà hay có
 nhu cầu liên quan đến địa
 ốc, xin liên lạc Bích Thủy.
 Hãy tin rằng bên cạnh quý vị
 là một người tận tâm, chu
 đáo, làm việc hữu hiệu cho
 lợi ích của quý vị

NGHĨA TRANG VIỆT NAM
 FOREST PARK EAST FUNERAL HOME
 21620 Gulf Freeway - Webster - TX 77598
 ĐẤT NGHĨA TRANG * NHÀ QUẦN * AN TÁNG * HOA * MỘ BIA
L/L Kim Ghi: 713-391-4708

CÔNG TY ĐIỆN LỰC
TPL
 TEXAS POWER & LIGHTING
ENERGY

713-552-0484
www.tplenergy.com